

GMINA MIELNIK

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY
MIELNIK NA TERENIE DZIAŁKI O NR GEOD. 5594/2 I
CZĘŚCI DZIAŁKI O NR GEOD. 5594/1 POŁOŻONYCH W
OBRĘBIE EWIDENCYJNYM MIELNIK**

OPRACOWANIE

mgr inż.arch. kraj Aleksandra Wiszniewska

ul. Racławicka 27 m 20, 02-601 Warszawa

Mielnik, 2020

SPIS TREŚCI

I.	Podstawa prawna opracowania prognozy	3
I.1	ZAKRES PROGNOZY	3
I.2	INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	6
I.3	MATERIAŁY WYJŚCIOWE	6
II.	Przedmiot zmiany miejscowego planu i jego obecne zagospodarowanie.....	8
III.	Informacja o zawartości, głównych celach zmiany miejscowego planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	10
III.1	CEL MIEJSCOWEGO PLANU	10
III.2	USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU	10
III.3	POWIĄZANIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI	11
III.3.1	<i>Opracowanie ekofizjograficzne .....</i>	<i>11</i>
III.3.2	<i>Dokumenty z zakresu planowania przestrzennego .....</i>	<i>12</i>
III.3.3	<i>Dokumenty o charakterze strategicznym.....</i>	<i>17</i>
III.3.4	<i>Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23.10.2000 r. ustawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej tzw. Ramową Dyrektywę Wodną.....</i>	<i>19</i>
III.3.5	<i>Strategiczny plan adaptacji (SPA) dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA 2020) .....</i>	<i>19</i>
III.3.6	<i>Pakiet klimatyczno-energetyczny.....</i>	<i>20</i>
IV.	Stan środowiska oraz potencjalne jego zmiany	21
IV.1	RZEŻBA TERENU, GEOLOGIA, ZASOBY SUROWCOWE.....	21
IV.2	BUDOWA GEOLOGICZNA I WARUNKI GRUNTOWO-WODNE	21
IV.3	ZASOBY SUROWCOWE	22
IV.4	GLEBY	22
IV.5	OSUWISKA I TERENY ZAGROŻONE MASOWYMI RUCHAMI ZIEMI	23
IV.6	WODY POWIERZCHNIOWE	23
IV.6.1	<i>Jakość wód powierzchniowych .....</i>	<i>23</i>
IV.7	WODY PODZIEMNE.....	27
IV.7.1	<i>Jakość wód podziemnych .....</i>	<i>27</i>
IV.8	ZAGROŻENIE POWODZIOWE	28
IV.9	KLIMAT	29
IV.9.1	<i>Zanieczyszczenie powietrza .....</i>	<i>29</i>
IV.10	KLIMAT AKUSTYCZNY	31
IV.11	POLE ELEKTROMAGNETYCZNE	31
IV.12	ROŚLINNOŚĆ RZECZYWISTA	32
IV.13	KRAJOBRAZ	32
IV.14	OCHRONA PRZYRODY	34
IV.14.1	<i>Dolina Dolnego Bugu PLB140001 .....</i>	<i>34</i>
IV.14.2	<i>Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” .....</i>	<i>39</i>
IV.14.3	<i>Ostoja Nadbużańska PLH140011.....</i>	<i>41</i>
IV.15	POWIĄZANIA PRZYRODNICZE	48
IV.16	DZIEDZICTWO KULTUROWE	48
IV.17	PODSUMOWANIE STANU ŚRODOWISKA.....	50
V.	Problemy ochrony środowiska istotne dla realizacji zmiany planu.....	51
VI.	Skutki dla środowiska ustaleń projektu zmiany planu.....	52
VII.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu	58
VIII.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym	58

I. Podstawa prawna opracowania prognozy

Zgodnie z art. 46 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego wymagają opracowania prognozy oddziaływania na środowisko, która jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

I.1 Zakres prognozy

Zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zakres i szczegółowość prognozy należy uzgodnić z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym. Wójt Gminy Mielnik pismem z dnia 10.06.2020r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Siemiatyczach o uzgodnienia zakresu i szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik w korytarzu lokalizacji ropociągu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku pismem z dnia 2.07.2020 roku ustalił zakres prognozy zgodny z art. 51 ust. 2 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenie oddziaływania na środowisko, przy zachowaniu warunków o których mowa w art. 52 ust 1 i 2 wymienionej ustawy.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku ustalił w ww. piśmie następujący stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko:

1. Informując o głównych celach projektowanego dokumentu należy również przedstawić w jaki sposób przy jego opracowaniu wykorzystano zasady i założenia określone w innych dokumentach np. w:
  - Opracowaniu ekofizjograficznym,
  - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik
  - Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego,
  - Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020,
  - Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022
  - Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23.10.2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej
  - Pakiecie klimatyczno-energetycznym (przyjętym przez Komisję Europejską)
  - Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030,
  - Innych strategicznych dokumentach dotyczących gminy Mielnik.
2. Dokonując oceny istniejącego stanu środowiska na obszarze objętym projektem oraz na obszarze, na którym realizacja ustaleń tego dokumentu może wywierać znaczący wpływ należy uwzględnić istniejący i projektowany system obszarów chronionych uwzględniając obszarowe formy ochrony przyrody określone w art. 6 ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody. Należy wykorzystać i opisać dostępne metody i środki, którymi się posłużono np.: opracowanie ekofizjograficzne, standardowe formularze danych (SDF), plany zadań ochronnych dla obszarów

Natura 2000, materiały kartograficzne, aktualne dane nt. stanu środowiska udostępnione przez WIOŚ w Białymstoku, dane nt. stanu jednolitych części wód (JCW) powierzchniowych i podziemnych określone w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Należy również zwrócić uwagę na jednolite części wód, których dotyczy obszar objęty projektem (należy wskazać ich symbol w planie gospodarowania wodami oraz status). Opisując istniejących stan środowiska na terenie objętym planem oraz stan środowiska na obszarach objętych przewidywanymi znaczącymi oddziaływaniami należy w szczególności uwzględnić tereny objęte projektem oraz ocenić ich przydatność do planowanych zamierzeń;

3. Określając istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu należy zidentyfikować istniejące problemy, które mogłyby utrudnić lub uniemożliwić realizację planowanego kierunku zagospodarowania przeznaczenia terenu w kontekście potencjalnych zagrożeń dla środowiska, takich jak:
  - Istniejące lokalne i ponadlokalne powiązania ekologiczne, których funkcjonowanie może być zakłócone,
  - Występowanie cennych siedlisk i ewentualne ich zniszczenie,
  - Występowanie chronionych gatunków grzybów, roślin i zwierząt,
  - Ewentualne naruszenie istniejących stosunków wodnych,
  - Zagrożenie klimatu, wzrastający poziom zanieczyszczeń komunikacyjnych;
4. Przeprowadzając ocenę przewidywanych znaczących oddziaływań, określonych w art. 51 ust. 2 lit e ustawy z dnia 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku ... należy wskazać rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań oraz należy uwzględnić wzajemną zależność tych elementów oraz ich oddziaływań.

Dokonując oceny planowanych zamierzeń należy przeanalizować ich wpływ w szczególności na:

  - klimat- uwzględniając wpływ realizacji ustaleń zawartych w projekcie na klimat, oraz wpływ klimatu na realizację ustaleń zawartych w projekcie zmiany planu,
  - jednolite części wód (JCW) podziemnych i powierzchniowych oraz osiągnięcie celów środowiskowych JCW (wynikających z realizacji założeń Ramowej Dyrektywy Wodnej). Należy przeanalizować i ocenić czy wprowadzone ustalenia w projektowanym dokumencie umożliwiają spełnienie celów środowiskowych dla JCW podziemnych i powierzchniowych (wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej),
  - środowisko przyrodnicze – określając wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi m.in. należy dokonać analizy w kontekście oceny potencjalnego wpływu przeznaczenia terenu na istniejące w obszarze opracowania tereny leśne i zadrzewione, gatunki roślin, zwierząt i grzybów chronione na mocy ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody, bioróżnorodność w tym florę i faunę, lokalne i ponadlokalne korytarze ekologiczne,
  - krajobraz – uwzględniając wpływ realizacji ustaleń projektu planu,
  - tereny bezpośrednio sąsiadujące z obszarami objętymi projektem uwzględniając ich istniejące lub planowane przeznaczenie.

W szczególności należy przeanalizować wpływ skutków planowanych zamierzeń planistycznych na częściowo objęty projektem planu Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu (PLB 140001) oraz położony w bezpośrednim sąsiedztwie terenów objętych opracowaniem projektowany Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 Ostoja Nadbużańska (PLH140011). Przeprowadzając ocenę należy uwzględnić założenia ochronne określone dla ww. obszarów Natura 2000 określone w:

- Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB 140001, oraz w zmianie Zarządzenia z dnia 2 sierpnia 2016 r.
- Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańska PLH140011.

Należy też uwzględnić położenie terenów objętych planem w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” i przeanalizować zgodność planowanych zamierzeń z założeniami ochronnymi określonymi w Uchwale Nr XVIII/215/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” (Dz.U.Woj. Podl. z 2020 r., poz.2245).

Ponadto należy przedstawić wnioski z przeprowadzonych analiz w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu, wskazując jednoznacznie czy zidentyfikowane znaczące negatywne oddziaływania w stosunku do środowiska oraz form ochrony przyrody w ty w szczególności obszarów Natura 2000.

5. Należy przedstawić – stosownie do stopnia szczegółowości dokumentu – skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko.
6. W przypadku stwierdzenia, iż zaproponowane rozwiązania nie wyeliminują negatywnych oddziaływań lub skutecznie przed nimi nie zabezpieczą, należy zaproponować rozwiązania alternatywne, a następnie poddać je analogicznej ocenie.
7. Przy sporządzaniu prognozy należy zachować układ chronologiczny zawarty w art. 51 ust.2 ustawy z dnia 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenie oddziaływania na środowisko.
8. Prognoza powinna zawierać również oświadczenie autora...
9. Wskazane jest przedstawienie analiz i ocen w formie kartograficznej.
10. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Siemiatyczach pismem z dnia 2.07.2020r. (data wpływu: 8.07.2020 r.) uzgodnił i określił stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 51 i art. 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z następującym zastrzeżeniem:

- należy większą uwagę zwrócić na aspekty dotyczące zdrowia i życia ludzi

I.2 Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została wykonana w trzech etapach.

W pierwszym etapie przedstawiono rozwiązania planistyczne i główne ustalenia projektu miejscowego planu oraz jego powiązania z innymi dokumentami.

W drugim przedstawiono istniejący stan środowiska.

W trzecim etapie omówiono potencjalne oddziaływania wynikające z planowanego kierunku zmian zagospodarowania na środowisko oraz dokonano oceny wpływu realizacji zapisów planu.

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki istniejącego stanu zasobów środowiska ze szczególnym uwzględnieniem przewidywanych znaczących oddziaływań oraz obszarów prawnie chronionych.

Oceny oddziaływań na poszczególne komponenty oraz środowisko jako całości oraz analiz jakościowych oparto na dostępnych danych państwowego monitoringu środowiska oraz identyfikacji i wartościowaniu skutków przewidywanych zmian w środowisku z zastosowaniem analizy wpływu na środowisko porównywalnych przedsięwzięć w zakresie oddziaływania na środowisko.

I.3 Materiały wyjściowe

Niniejsze opracowanie wykonano na podstawie następujących dokumentów:

1. Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb Zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik na terenie działki o nr geod. 5594/2 i części działki o nr geod. 5594/1 położonych w obrębie ewidencyjnym Mielnik, 2020
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik przyjęte Uchwałą Nr XV/74/2000 Rady Gminy Mielnik z dnia 29.08.2000 r. i zmienione Uchwałą Nr XXII/132/17 Rady Gminy Mielnik z dnia 24 marca 2017 r.,
3. Projekt zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik (w granicach administracyjnych), 2014 r.
4. Zmianą miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik (Uchwała Nr XXIII/120/98 Rady Gminy Mielnik z dnia 24 kwietnia 1998r.),
5. Plan zagospodarowania województwa podlaskiego, 2017, (Uchwała Nr XXXVI/330/17 z 22.05.2017r.),
6. Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020,
7. Pakiecie klimatyczno-energetycznym (przyjętym przez Komisję Europejską)
8. Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030,
9. Raport o oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia: Budowa rurociągu naftowego Brody – Płock z możliwością jego przedłużenia do Gdańska lub w kierunku zachodnim, Arcadis 2013
10. Program ochrony środowiska gminy Mielnik na lata 2006-2019 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2020-2023,
11. Program ochrony środowiska dla powiatu siemiatyckiego na lata 2020 – 2023 z perspektywą na lata 2024 – 2027, EKOTON Sp. z o.o.,

12. Informacja Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stanie środowiska na terenie powiatu siemiatyckiego, WIOŚ 2018,
13. Pięcioletnia ocena jakości powietrza w województwie podlaskim, Raport Wojewódzki z lata 2014-2018, WIOŚ w Białymstoku,
14. Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim, Raport Wojewódzki za rok 2018, WIOŚ w Białymstoku,
15. Plan zagospodarowania województwa podlaskiego, 2017, (Uchwała Nr XXXVI/330/17 z 22.05.2017r.),
16. Mapa obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych – www.pgi.gov.pl, 2017 r.,
17. Hydrogeologia regionalna Polski, Paczyński B., Sadurski A., Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa, 2007
18. Geologia regionalna Polski, E. Stupnicka, Wyd. Geologiczne, Warszawa 1989 r.,
19. Regionalizacja geobotaniczna Polski J.M. Matuszkiewicz, IGiPZ PAN, Warszawa 2008
20. Geografia regionalna Polski, Kondracki J., Wyd. Naukowe PWN, 2000;
21. Klimat Polski, Woś A., PWN, Warszawa 1999.
22. Rastrowa Mapa Hydrograficznego Podziału Polski, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, mapa.kzgw.gov.pl
23. Mapa zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego, www.isok.gov.pl
24. Mapa glebowo – rolnicza, www.mielnik.e-mapa.net, www.psip.wrotapodlasia.pl;
25. Zasoby gminnej ewidencji zabytków;
26. Rejestry form ochrony przyrody Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
27. SDF'y – Standardowe Formularze Danych (<http://natura2000.gdos.gov.pl/natura2000>)
28. System Osłony Przeciwosuwiskowej (SOPO), PiG
29. Informacje dotyczące jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, Wody Polskie, www.geoportal.gov.pl
30. Baza danych nt. złóż kopalin, obszarów górniczych i terenów górniczych- Serwis MIDAS, Państwowy Instytut Geologiczny, www.geoportal.pgi.gov.pl;
31. Szczegółowa Mapa Geologiczna piGSMG, www.geoportal.gov.pl;

II. Przedmiot zmiany miejscowego planu i jego obecne zagospodarowanie

Obszar objęty zmianą miejscowego planu położony jest w południowo – wschodnim skraju województwa podlaskiego (w odległości około 9 km na zachód od wschodniej granicy województwa podlaskiego i granicy Państwa z Białorusią, oraz ok. 0,5 km od południowej granicy województwa podlaskiego z województwem mazowieckim). Teren zmiany planu położony jest w powiecie siemiatyckim, w gminie Mielnik w obrębie geodezyjnym Mielnik, w rejonie Przedmieścia.

Obszar zmiany planu obejmuje teren o powierzchni około 0,1150 ha, który ma formę prostokąta.

Mapa 1 Administracyjne położenie terenu opracowania

Obszar planu tworzą dwie działki ewidencyjne obrębu Mielnik:

- 5594/2 - cała powierzchnia działki – 0,0138 ha;
- 5594/1 – całkowita powierzchnia działki – 0,3500 ha, z czego w obrębie planu – 0,1012 ha.

Obszar zmiany planu obejmuje następujące formy użytkowania gruntów:

- działka 5594/2 – zespół zaporowo-upustowy „Mielnik” na gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000 MOP 5,5MPa relacji granica Państwa – Hołowczyce; według ewidencji gruntów – grunty orne klasy IVb (RIVb);
- działka 5594/1 – grunty orne odłogowane; według ewidencji gruntów (RIVb).

Zdjęcie 1 Zespół zaporowo-upustowy „Mielnik”

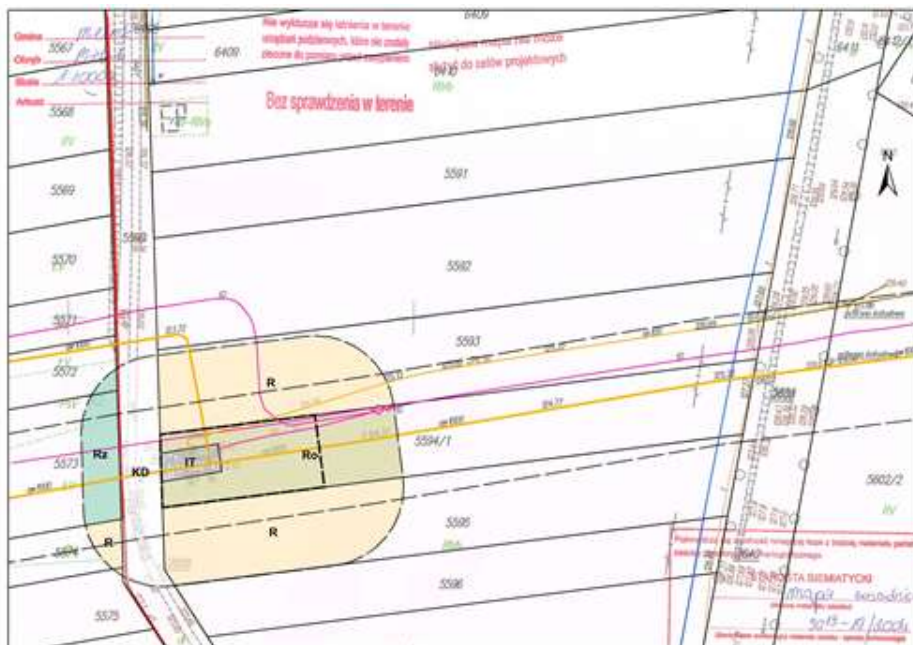
Przez teren zmiany planu przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN1000 relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna, jego odgałęzienie w kierunku Mielnika i Siemiatycz (gazociąg wysokiego ciśnienia DN100) oraz sieć telekomunikacyjna służąca nadzorowi gazociągu.

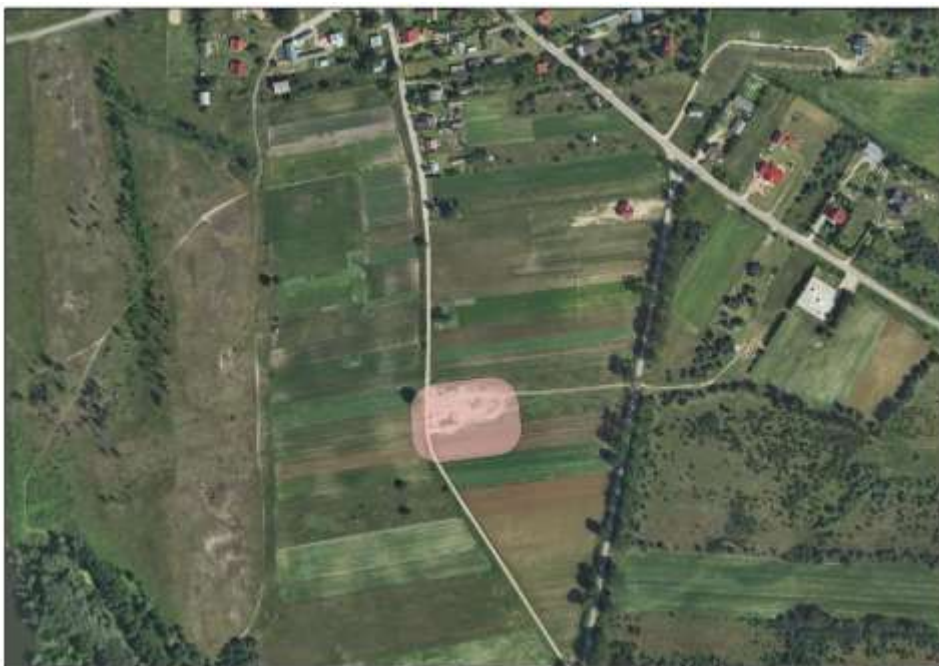
Teren zmiany planu dostępny jest dla ruchu kołowego od drogi gminnej, ulica Zamiejska.

Przy granicy zachodniej terenu zmiany planu, w pasie drogowym ulicy Zamiejskiej (droga gminna Nr 109616 B), przebiega sieć elektroenergetyczna średniego napięcia.

Teren zmiany planu nie jest wyposażony w sieć wodociągową i kanalizację (wodociąg D160 położony jest wzdłuż ulicy Wajkowskiej -droga powiatowa Nr 1786B, klasa zbiorcza) oraz w drodze gminnej – ulica Zamiejska.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości 160-180 m w kierunku północnym od granic terenu opracowania ekofizjograficznego. Centrum zabudowy Mielnik-Przedmieście położone jest w odległości ok. 300 m od granicy opracowania, a rzeka Bug w odległości ok. 400 m.

III. Informacja o zawartości, głównych celach zmiany miejscowego planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

III.1 Cel miejscowego planu

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym celem opracowania miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Celem zmiany miejscowego planu dla terenu działki 5594/2 i części działki 5594/1 obrębu Mielnik jest umożliwienie realizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie stacji gazowej, pomiarowej wysokiego ciśnienia włączonej do istniejącego gazociągu DN 1000 i powiązanej z istniejącymi obiektami.

Standardowo stacja pomiarowa składa się z zabudowy kontenerowej na podmurówce. Na terenie stacji znajdują się drogi wewnętrzne, chodniki, place manewrowe, pozostała powierzchnia wyłożona jest geowłókniną na której ułożony jest tłuczeń wapienny. Cała stacja jest ogrodzona. Stacja gazowa działa w trybie bezobsługowym.

Obsługa komunikacyjna stacji w obszarze zmiany planu odbywać się będzie od strony zachodniej czyli drogi gminnej (ul. Zamiejska). Stacja wymaga wyposażenia w energię elektryczną, w zmianie planu przewiduje się zasilanie z istniejącej przy zachodniej granicy planu sieci elektroenergetycznej. Stacja nie wymaga zaopatrzenia w wodę, ciepło i odprowadzania ścieków.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie generować zmian w ilości gazu ziemnego tłoczonego gazociągami znajdującymi w

obszarze objętym planem.

Zdjęcie 2 Widok przykładowej stacji gazowej pomiarowej wysokiego ciśnienia

III.2 Ustalenia projektu miejscowego planu

W zmianie miejscowego planu liniami rozgraniczającymi wydzielono tylko jeden teren i ustalono jego przeznaczenie podstawowe jako – teren infrastruktury technicznej – gazownictwo (G), dla którego przyjęto następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) dopuszcza się lokalizację:

- a) stacji gazowych (bezobsługowych), w tym stacji pomiaru gazu wysokiego ciśnienia na istniejącym gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000, ciśnienie 5,5 MPa, relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna,
  - b) zespołu zaporowo-upustowego
  - c) gazociągów wysokiego ciśnienia,
  - d) obiektów, instalacji i urządzeń urządzeń towarzyszących,
  - e) podjazdy, chodniki, place manewrowe;
- 2) ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy:
- a) maksymalna wysokość zabudowy – 4 m,
  - b) dopuszcza się lokalizację zabudowy jednokondygnacyjnej;
  - c) geometria dachów - dowolna,
  - d) kolorystyka – obowiązuje stonowana, jednolita kolorystyka ścian wszystkich budynków (wyklucza się stosowanie kolorów jaskrawych),
  - e) pozostałe zasady zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:
- a) minimalna intensywność zabudowy – 0,01,
  - b) maksymalna intensywność zabudowy -0,3,
  - c) maksymalna powierzchnia zabudowy - 30%,
  - d) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 10%,
  - e) minimalny udział nawierzchni przepuszczalnych – 30%,
  - f) pozostałe zasady zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) w zakresie obsługi komunikacyjnej:
- a) ustala się dojazd na teren G od strony drogi gminnej położonej przy zachodniej granicy terenu (poza obszarem planu),
  - b) nie ustala się wymaganej liczby miejsc postojowych ze względu na bezobsługowy charakter stacji;
- 5) w zakresie infrastruktury technicznej:
- a) dopuszcza się przebudowę istniejących w terenie G sieci infrastruktury,
  - b) ustala się zasilanie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej średniego napięcia istniejącej w pasie drogowym przy zachodniej granicy obszaru planu (poza obszarem planu),
  - c) nie ustala się zasad zaopatrzenia w wodę, ogrzewania, odprowadzania ścieków bytowych, ze względu na bezobsługowy charakter stacji,
  - d) wody deszczowe należy zagospodarować zgodnie z przepisami odrębnymi.

W projekcie zmiany miejscowego planu uwzględniono:

- 1) obszar Natura 2000 „Dolina Dolnego Bugu” PLB140001;
- 2) Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”.

III.3 Powiązania projektu miejscowego planu z innymi dokumentami

III.3.1 Opracowanie ekofizjograficzne

Opracowanie ekofizjograficzne do Zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik na terenie działki o nr geod. 5594/2 i części działki o nr geod. 5594/1 położonych w obrębie ewidencyjnym Mielnik obejmuje teren zmiany planu a także, bezpośrednio do niego przylegający pas terenów o szerokości około 25 m. Obszar opracowania ekofizjograficznego obejmuje powierzchnię około 0,7500 ha (obszar objęty planem 0,1150 ha).

Zgodnie z wnioskami opracowania ekofizjograficznego, w obszarze objętym analizą występują następujące odgraniczenia:

1. związane z istniejącymi gazociągami; zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013 r., poz. 640) w związku z faktem wybudowania gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000 relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna, przed 12 grudnia 2001 r. wyłączenie lokalizacji:
  - zwartej zabudowy mieszkaniowej oraz budynków zamieszkania zbiorowego - 50 m od osi gazociągu, co obejmuje cały teren opracowania ekofizjograficznego,
  - jedno – i wielorodzinnej zabudowy – 37,5 m, co obejmuje cały teren opracowania ekofizjograficznego,
  - pozostałych budynków wolnostojących – 20 m, co obejmuje cały teren zmiany miejscowego planu;
2. wynikające z wyznaczenia form ochrony przyrody oraz ustanowionych planów zadań ochronnych:
  - obszary Natura 2000 PLB 140001 Dolina Dolnego Bugu oraz PLH 140011 Ostoja Nadbużańska, oraz
  - Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu;
3. związane z położeniem obszaru opracowania w sąsiedztwie (25 m) terenów zagrożonych wystąpieniem powodzi z prawdopodobieństwem raz na 100 lat i raz na 500 lat.

W opracowaniu ekofizjograficznym ustalono następujące predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno– przestrzennej w obszarze objętym zmianą miejscowego planu:

- predyspozycje do lokalizacji obiektów infrastruktury technicznej, ze względu na już istniejące sieci i urządzenia,
- teren posiada predyspozycje do zachowania funkcji rolniczej,
- brak predyspozycji do rozwoju funkcji przemysłowych oraz funkcji usługowych,
- brak predyspozycji do rozwoju funkcji wypoczynkowo-rekreacyjnej, ze względu na lokalizację zespołu zaporowo-upustowego „Mielnik” oraz gazociągów wysokiego ciśnienia,
- obszar nie posiada walorów predysponujących dla rozwoju funkcji uzdrowiskowej,
- w obszarze nie występują złoża kopalin stąd też obszar nie posiada predyspozycji do eksploatacji kopalin,
- ze względu na ograniczenia związane z gazociągiem wysokiego ciśnienia DN1000 brak możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej,
- teren nie posiada predyspozycji dla rozwoju funkcji leśnej.

Ustalenia projektu zmiany planu uwzględniają wytyczne opracowania ekofizjograficznego sporządzonego na potrzeby przedmiotowej zmiany planu, w tym uwzględniają ograniczenia wskazane w opracowaniu oraz predyspozycje terenu wynikającego z jego cech do kształtowania struktury funkcjonalno- przestrzennej.

III.3.2 Dokumenty z zakresu planowania przestrzennego

W odniesieniu do projektu miejscowego planu gminy Mielnik dokumentami „nadrzędnymi” z dziedziny planowania przestrzennego są:

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, 2017
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik przyjęte Uchwałą Nr XV/74/2000 Rady Gminy Mielnik z dnia 29.08.2000 r. i zmienione Uchwałą Nr XXII/132/17 Rady Gminy Mielnik z dnia 24 marca 2017 r.

III.3.2.1 Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego został przyjęty Uchwałą Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Woj. Podlaskiego z 22.05.2017r. Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią częściowych dokumentach strategicznych. W Planie ustalono następujące cele polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego:

Cel strategiczny:

„Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”

Cele częściowe – szczegółowe:

Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,

Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,

Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,

Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,

Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zgodnie z ustaleniami Planu województwa obszar objęty zmianą miejscowego planu położony jest w **„Wiejskim obszarze funkcjonalnym wymagającym wsparcia procesów rozwojowych”** oraz, w obszarach funkcjonalnych innego typu tj:

- w Obszarze przygranicznym należącym do obszarów funkcjonalnych wymagających restrukturyzacji i rozwoju nowych funkcji przy użyciu instrumentów właściwych polityce regionalnej;
- w Obszarze węzłowym GKPnC-2 Puszcza Mielnicka regionalnej sieci ekologicznej, należącym do obszarów funkcjonalnych kształtowania potencjału rozwojowego, cenne przyrodniczo - sieci ekologicznej województwa;
- w Obszarze Krajobrazu kulturowego „Doliny Bugu i Dolnej Narwi”, należącym do obszarów funkcjonalnych kształtowania potencjału rozwojowego – ochrony krajobrazów kulturowych i dziedzictwa kulturowego województwa;
- W Obszarze deficytu wód podziemnych, należącym do obszarów funkcjonalnych kształtowania potencjału rozwojowego – ochrony i kształtowania zasobów wodnych.

Wiejskie obszary funkcjonalne województwa wymagające wsparcia procesów rozwojowych – to tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, leśne, nieużytków, wód i osadnictwa wiejskiego wraz z małymi miastami gminnymi. Dla obszarów tych obowiązują odpowiednie zasady i kierunki:

1. zwiększenia wewnętrznej integracji i dostępności transportowej;

Zwiększenie wewnętrznej integracji funkcjonalnej i wzajemnej dostępności transportowej pomiędzy miejskimi obszarami funkcjonalnymi, w tym ośrodkami powiatowymi, a wiejskimi obszarami funkcjonalnymi będzie głównie wynikiem modernizacji i przebudowy infrastruktury transportowej realizującej powiązania wewnątrzregionalne, w tym: części dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych, a także linii kolejowych i infrastruktury komunikacji publicznej zbiorowej.

2. wspierania modernizacji i rozwoju obszarów wiejskich;

Obszary wiejskie pełnią funkcje produkcji rolniczej i pozarolniczej, konsumpcji, dostarczania dóbr publicznych oraz miejsca życia, pracy i wypoczynku ok. 40% społeczności województwa. Na obszarach tych istnieje równocześnie większość obszarów: sieci ekologicznej, złóż kopalin, kształtowania zasobów wodnych, zamkniętych sił zbrojnych oraz narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Modernizacja i rozwój obszarów wiejskich kontynuowane będą na zasadzie wielofunkcyjności, z wykorzystaniem ich wewnętrznego potencjału oraz efektów dyfuzji procesów rozwojowych z ośrodków miejskich. Wymagać to będzie wykorzystania także innych niż rolnicze walorów i zasobów tych obszarów, np. ekologicznych, turystycznych, wypoczynkowych, leśnych, surowców mineralnych i energetycznych dla zwiększenia podaży miejsc pracy. Ważne również będzie zwiększenie możliwości zatrudnienia w bardziej produktywnych pozarolniczych sektorach gospodarki. Wielofunkcyjny rozwój wymagać będzie poprawy infrastruktury transportowej, telekomunikacyjnej, elektroenergetycznej średnich i niskich napięć, ochrony środowiska, a także infrastruktury społecznej. Na obszarach wiejskich, z dominującą trwałą funkcją rolniczą, konieczne będzie zwiększenie produktywności działalności rolniczej, w tym poprzez ochronę i racjonalne wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Polityka przestrzenna samorządu województwa na rzecz modernizacji i rozwoju zagospodarowania obszarów wiejskich, w ramach interwencji strategicznej, sprzyjająca uaktywnieniu potencjału rozwojowego ich różnych funkcji dla zwiększenia konkurencyjności, stosownie do uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych, krajobrazowych, istniejącego zagospodarowania i dostępności transportowej, realizowana będzie w szczególności poprzez:

a) zasady zagospodarowania przestrzennego rekomendowane do uwzględniania w sporządzanych przez samorządy gminne studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz planach miejscowych, dotyczące:

- ochrony oraz poprawy jakości i struktury rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- organizacji struktury funkcjonalnej sieci osadniczej obszarów wiejskich,
- poprawy i rozwoju zagospodarowania małych miast i wsi,
- poprawy i rozwoju infrastruktury turystycznej, wypoczynkowej i uzdrowiskowej,

b) kierunki wspierania modernizacji i rozwoju rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego oraz otoczenia rolnictwa, dotyczące:

- racjonalnego, zrównoważonego wykorzystania rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- poprawy struktury i jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- modernizacji i rozwoju przemysłu rolno-spożywczego oraz otoczenia rolnictwa,

c) kierunki wspierania poprawy warunków życia w małych miastach oraz wsiach,

d) kierunki wspierania rozwoju infrastruktury turystycznej, wypoczynkowej i uzdrowiskowej,

e) kierunki wspierania rozwoju obszaru funkcjonalnego przygranicznego,

f) kierunki wspierania wykorzystania specjalizacji terytorialnej województwa.

Obszar przygraniczny

Rozwój obszaru funkcjonalnego przygranicznego będącego „obszarem strategicznej interwencji”, wymaga zastosowania szeregu kierunków działań interwencyjnych, prowadzonych z poziomu krajowego z udziałem podmiotów samorządowych i społecznych, w tym:

- 1) wzajemnego zwiększania dostępności w relacjach krajowych i międzynarodowych, poprzez stosowny dla obszaru rozwój infrastruktury transportowej,
- 2) pobudzania endogenicznego rozwoju na poziomie krajowym i regionalnym, z wykorzystaniem możliwości współpracy transgranicznej, w szczególności w zakresie nauki i szkolnictwa wyższego, leśnictwa, kultury, sportu, a także gospodarki opartej na wiedzy,
- 3) zapewnienia większej przenikalności granicy Białorusi z UE, poprzez stosowną rozbudowę i budowę przejść granicznych oraz podwyższenie standardu towarzyszącej im infrastruktury,
- 4) przewycięzania peryferyjności obszarów przygranicznych, poprzez:
  - a) ustanowienie i koordynację programów ochrony przyrody w transgranicznych obszarach chronionych, w tym parkach narodowych i obszarach Natury 2000,
  - b) wspieranie wzrostu znaczenia przygranicznych ośrodków lokalnych – powiatowych Augustowa, Sejna, Sokółki, Bielska Podlaskiego, Hajnówki i Siemiatycz,
- 5) wykonania i wykorzystania transgranicznych opracowań planistycznych zagospodarowania przestrzennego jako instrumentu kreacyjno-inspiracyjnego i koordynującego współpracę w zakresie zagospodarowania obszarów przygranicznych,
- 6) zwiększenia wspólnego wykorzystania i skoordynowania rozwoju lokalnej infrastruktury, zwłaszcza z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego, z priorytetem czystości rzek granicznych (np. Bugu i Świsłoczy) oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- 7) współdziałania w zapobieganiu zagrożeniom naturalnym i antropogenicznym oraz zapewnieniu wspólnego dostępu do usług i sieci transportowych,
- 8) rozwoju wielopłaszczyznowej współpracy na poziomie lokalnym mieszkańców obszaru po obu stronach granicy, w szczególności w zakresie:
  - o zwiększania wymiany gospodarczej,
  - o rozwoju transgranicznego systemu usług publicznych,
  - o wykorzystania potencjału środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego dla potrzeb kultury, turystyki, rekreacji i lecznictwa uzdrowiskowego.

Obszar węzłowy GKPn-C-2 Puszcza Mielnicka regionalnej sieci ekologicznej

Z wyodrębnionych w Planie województwa siedmiu obszarów węzłowych, sześć jest w całości objętych różnymi formami prawnej ochrony przyrody, często nakładającymi się, z wyjątkiem obszaru GKPn C-2 Puszcza Mielnicka nieobjętego dotychczas żadną formą ochrony prawnej przyrody. W perspektywie zakłada się zgodnie z ustaleniami koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 objęcie obszarów węzłowych jednolitym systemem ochrony prawnej przyrody.

Działania w zakresie ochrony i zarządzania siecią ekologiczną województwa obejmują ochronę spójnego systemu obszarów ochrony przyrody i krajobrazu w oparciu o zintegrowanie obszarów sieci KSOCH, sieci Natura 2000 i systemu korytarzy ekologicznych, łączących poszczególne obszary węzłowe.

Do czasu integracji zarządzania obszarami należącymi do różnych sieci, w sporządzanych przez gminy studiach gmin i planach miejscowych należy przestrzegać zasad w ustaleniach aktów prawnych powszechnie obowiązujących oraz w dokumentach ochronnych, zarówno nowych jak i aktualizowanych, pod kątem uwzględniania zakresu ochrony obszarów Natura 2000.

Obszarze deficytu wód podziemnych

W obszarze należy wyłączyć z możliwości lokalizacji użytkowników o dużym zapotrzebowaniu wody i zrzucie ścieków.

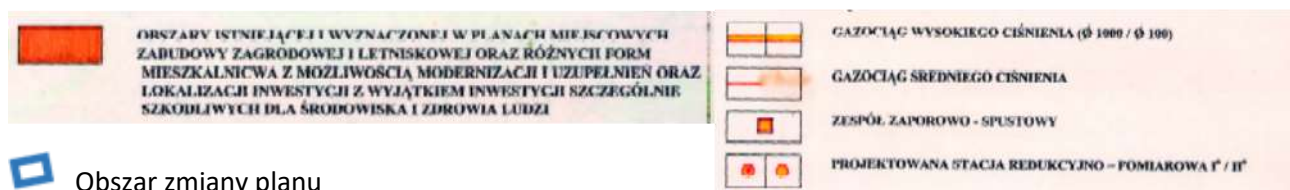
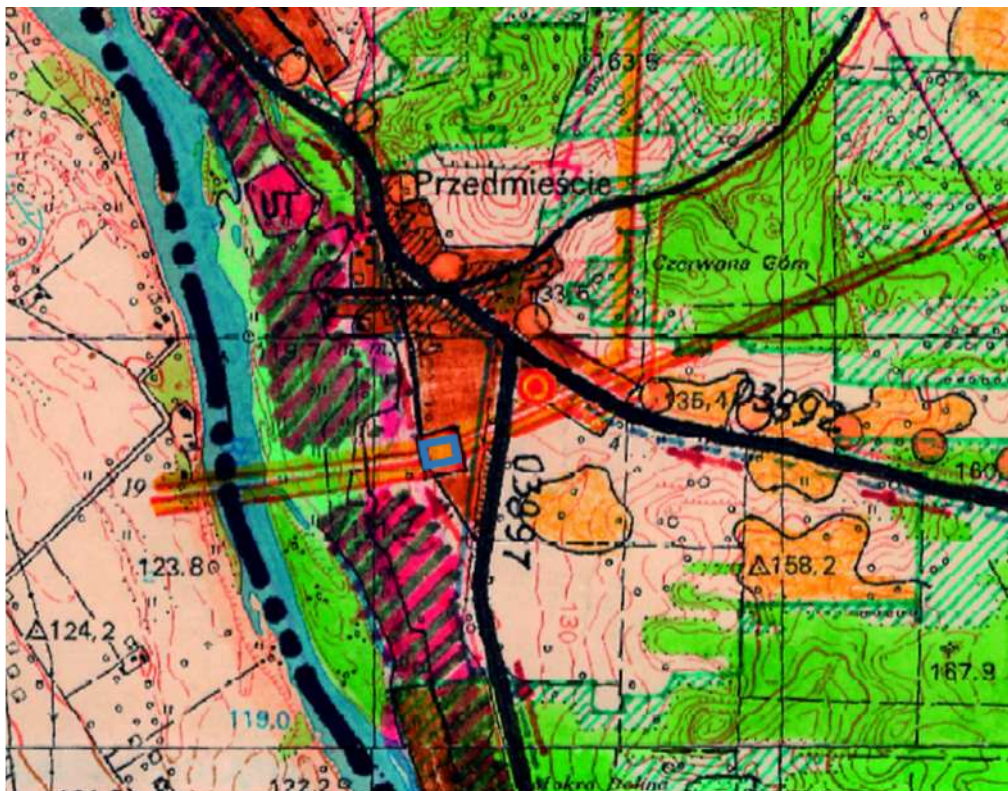
Zakres zmian zagospodarowania wskazanych w analizowanym projekcie zmiany planu, ze względu na swój specyficzny, lokalny charakter (rozbudowa istniejącej stacji gazowej na istniejącym gazociągu, bez zwiększenia jego przepustowości i zmiany przebiegu) nie był przedmiotem ustaleń Planu zagospodarowania województwa, 2017. Realizacja planowanej inwestycji nie będzie miała istotnego wpływu na realizację ustaleń Planu dla województwa, 2017, ponieważ:

- nie stanowi bariery czy utrudnienia w realizacji kierunków i zasad rozwoju wskazanych w Planie dla województwa dla „Wiejskiego obszarze funkcjonalnym wymagającym wsparcia procesów rozwojowych”;
- nie ogranicza realizacji działań wskazanych w „Obszarze przygranicznym”;
- ze względu na obecne ekstensywne rolnicze wykorzystanie oraz przeciętne cechy środowiska w obszarze objętym zmianą planu - nie stanowi zagrożenia dla środowiska i celów ochrony obszarów chronionych zlokalizowanych w Obszarze węzłowym GKPnC-2 Puszcza Mielnicka regionalnej sieci ekologicznej;
- ze względu na niewielką powierzchnię i wysokość planowanego zainwestowania oraz położenie poza miejscami ochrony dziedzictwa kulturowego zmiana planu nie stanowi zagrożenia dla zachowania walorów Obszaru Krajobrazu kulturowego „Doliny Bugu i Dolnej Narwi”;
- ze względu na brak potrzeb w zakresie zaopatrzenia w wodę nie stanowi zagrożenia dla ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych w Obszarze deficytu wód podziemnych.

III.3.2.2 Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik

Zgodnie z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik, które zostało przyjęte Uchwałą Nr XV/74/2000 Rady Gminy Mielnik z dnia 29.08.2000 r. i zmienione Uchwałą Nr XXII/132/17 Rady Gminy Mielnik z dnia 24 marca 2017 r., obszar opracowania znajduje się na terenie zespołu zaporowo-spustowego na gazociągu wysokiego ciśnienia średnicy DN 1000 relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna. Teren zmiany planu położony jest w sąsiedztwie obszarów wskazanych w Studium jako obszary istniejącej i wyznaczonej w planach miejscowych zabudowy zagrodowej i letniskowej oraz różnych form mieszkalnictwa z możliwością modernizacji i uzupełnień oraz lokalizacji inwestycji, z wyjątkiem inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi.

 Obszar zmiany planu

Mapa 2 Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik

Projekt zmiany miejscowego planu obejmuje obszar wskazany w studium pod rozwój stacji gazowej i w tym zakresie jest zgodny z ustaleniami studium.

III.3.3 Dokumenty o charakterze strategicznym

Dokumentami o charakterze strategicznym w odniesieniu do rozwoju regionalnego i lokalnego są:

- Strategią Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020,
- Przedsiębiorczy i przyjazny powiat siemiatycki. Strategia rozwoju do 2020 roku,
- Strategia rozwoju gminy Mielnik.

Należy podkreślić, że strategia jest dokumentem, który definiuje przede wszystkim cele i kierunki działań dla podmiotu strategii (najczęściej w zakresie realizacji jej zadań), stąd też trudno poszukiwać odniesień do realizacji przedmiotu zmiany planu w dokumentach strategicznych poziomu regionalnego, powiatowego czy gminnego, ponieważ cel zmiany planu który będzie realizowany przez zarządcę istniejącego gazociągu,.

Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020

W Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 zdefiniowano cele strategiczne i horyzontalne:

Cel strategiczny 1. Konkurencyjna gospodarka;
Cel strategiczny 2. Powiązania krajowe i międzynarodowe;
Cel strategiczny 3. Jakość życia.

U podstaw skutecznej realizacji celów strategicznych leżą cele horyzontalne, których wątki przenikają cele strategiczne:

Cel horyzontalny: Wysokiej jakości środowisko przyrodnicze podstawą harmonii aktywności człowieka i przyrody;

Cel horyzontalny: Infrastruktura techniczna i teleinformatyczna otwierająca region dla inwestorów, mieszkańców, sąsiadów i turystów.

Przyjęte cele horyzontalne z jednej strony warunkują, z drugiej zaś wspierają możliwości skutecznego osiągnięcia celów strategicznych. Wysokiej jakości środowisko przyrodnicze województwa podlaskiego ma stanowić nie tyle samoistny cel rozwojowy, co wzmacniać naturalną przewagę województwa postrzeganego jako posiadające doskonale zachowane środowisko naturalne. Konieczna dbałość o utrzymanie wysokiej jakości środowiska jest w układzie celów traktowana jako ważny czynnik zwiększający możliwości wzrostu konkurencyjnej gospodarki – szczególnie jej „zielonych” sektorów. Wizerunek regionu o unikalnym środowisku będzie czynnikiem sprzyjającym rozwojowi powiązań zewnętrznych, poprzez przyciąganie inwestorów zainteresowanych szybko rozwijającą się zieloną gospodarką i jako element promujący na zewnętrznych rynkach regionalne marki. Utrzymanie dobrej jakości środowiska to także kluczowa determinanta wysokiej jakości życia mieszkańców regionu.

Nie można mówić o zapewnieniu rozwoju konkurencyjnej gospodarki oraz powiązań krajowych i międzynarodowych, a także wysokiej jakości życia bez zapewnienia odpowiedniej infrastruktury technicznej i teleinformatycznej. Dobra infrastruktura jest koniecznością i warunkiem, ale nie istotą planowanego rozwoju społeczno-gospodarczego województwa podlaskiego. Należy jednocześnie wyraźnie podkreślić, iż kluczowe działania w zakresie dostępności komunikacyjnej regionu, jak powiązanie drogowe i kolejowe z Warszawą, leżą poza kompetencjami władz regionalnych. Ujęcie tych wyzwań w formie celu horyzontalnego powinno być traktowane jako możliwie najsilniej wyrażone oczekiwanie w stosunku do władz centralnych na radykalną poprawę dostępności regionu jako kluczowej bariery rozwoju.

Strategia rozwoju regionalnego nie odnosi się do przedmiotu, celu zmiany planu.

Przedsiębiorczy i przyjazny powiat siemiatycki. Strategia rozwoju do 2020 roku

W Strategii rozwoju powiatu siemiatyckiego zostały przedstawione główne kierunki, którymi powiat powinien podążać w perspektywie najbliższych 7 lat. Określona została wizja czyli pożądany stan powiatu w 2020 roku, a także misja, wskazująca sposób (kierunek) osiągnięcia pożądanego stanu.

Wizja powiatu

Powiat siemiatycki miejscem przyjaznym mieszkańcom i przedsiębiorcom, sprzyjającym rozwojowi zielonej gospodarki.

Misja powiatu:

1. Gospodarskie inicjowanie i realizacja działań organizacyjnych mających na celu zrównoważony rozwój powiatu.
2. Stworzenie warunków do maksymalnego pozyskania i wykorzystania środków rozwojowych Unii Europejskiej na lata 2014-2020

W Strategii przyjęto trzy cele strategiczne, które konkretyzują misję rozwoju powiatu siemiatyckiego. Wszystkie cele są sobie równe pod względem wagi i znaczenia w strategii rozwoju powiatu siemiatyckiego. Numeracja spełnia jedynie funkcję porządkującą, nie hierarchizującą.

Cel strategiczny 1. Podniesienie konkurencyjności gospodarki powiatu siemiatyckiego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju zielonej gospodarki

Cel strategiczny 3. Poprawa jakości życia mieszkańców

Strategia rozwoju powiatu nie odnosi się do rozbudowy stacji gazowej na istniejącym gazociągu.

Strategia rozwoju gminy Mielnik

Gmina Mielnik dysponuje obecnie strategią rozwoju gminy na lata 2001 –2010. Prace nad kolejną edycją dokumentu trwają.

Strategia rozwoju gminy nie odnosi się do przedmiotu, celu zmiany planu.

III.3.4 Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23.10.2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej tzw. Ramową Dyrektywą Wodną

Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r. ustanawia ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej. Celem działań lepsza ochrona wód poprzez wprowadzenie wspólnej europejskiej polityki wodnej, opartej na przejrzystych, efektywnych i spójnych ramach legislacyjnych.

Cel: osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód do 2015 roku.

Cel wynika z wprowadzenia do polityki zasady zrównoważonego rozwoju i dotyczy:

- zaspokojenia zapotrzebowania na wodę ludności, rolnictwa i przemysłu,
- promowania zrównoważonego korzystania z wód,
- ochrony wód i ekosystemów znajdujących się w dobrym stanie ekologicznym,
- poprawy jakości wód i stanu ekosystemów zdegradowanych działalnością człowieka,
- zmniejszenia zanieczyszczenia wód podziemnych,
- zmniejszenia skutków powodzi i suszy.

Zapisy RDW wprowadzają system planowania gospodarowania wodami w podziale na obszary dorzeczy. Dla potrzeb osiągnięcia dobrego stanu wód opracowywane zostaną plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy oraz program wodno-środowiskowy kraju.

Projekt zmiany planu pozostaje neutralny dla realizacji celu Dyrektywy i nie dotyczy ww. dziedzin oraz obszarów.

III.3.5 Strategiczny plan adaptacji (SPA) dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA 2020)

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

Wrażliwość tych sektorów została określona w oparciu o przyjęte dla SPA scenariusze zmian klimatu. Zaproponowano cele, kierunki działań oraz konkretne działania, które korespondują z dokumentami strategicznymi, w szczególności Strategią Rozwoju Kraju 2020 i innymi strategiami rozwoju i jednocześnie stanowią ich niezbędne uzupełnienie w kontekście adaptacji. Uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Zaproponowano system realizacji strategicznego planu, identyfikując podmioty odpowiedzialne oraz wskaźniki monitorowania i oceny realizacji celów.

Przy formułowaniu działań SPA przesądzono, że dokument powinien zawierać różne grupy działań adaptacyjnych, obejmujących zarówno przedsięwzięcia techniczne, jak i zmiany regulacji prawnych, wdrożenie systemów monitoringu odnoszących się do poszczególnych dziedzin i obszarów oraz szerokie upowszechnianie wiedzy na temat koniecznej zmiany zachowań gospodarczych. Uwzględniono przy tym następujące generalne zasady:

- Należy minimalizować podatność na ryzyko związane ze zmianami klimatu, m.in. uwzględniając ten aspekt na etapie planowania inwestycji.
- Konieczne jest opracowanie planów szybkiego reagowania na wypadek katastrof klimatycznych (powodzie, susze, fale upałów), tak by instytucje publiczne były przygotowane do niesienia natychmiastowej pomocy poszkodowanym.
- Należy wyznaczyć działania, które z punktu widzenia efektywności kosztowej powinny być podjęte w pierwszej kolejności.
- W pierwszym rzędzie należy przygotować się na przeciwdziałanie zagrożeniom zdrowia i życia ludzi oraz szkodom, których skutki mogą być nieodwracalne (np. w postaci utraty dóbr kultury, rzadkich ekosystemów).

SPA 2020 dotyczy m.in. ograniczenia ryzyka powodziowego. Obszar objęty zmianą planu położony jest poza obszarami występowania zagrożenia powodziowego, a skala planowanych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym nie będzie miała wpływu na wzrost zagrożenia powodziowego w rejonie objętym planem. Obszar objęty zmianą planu położony jest także poza obszarami osuwisk i obszarami zagrożonymi masowymi ruchami ziemi. Jednocześnie inwestycja stanowiąca cel planu nie jest podana na skutki zmian klimatycznych.

III.3.6 Pakiet klimatyczno-energetyczny

W 2008 r. Komisja Europejska przedstawiła pakiet dokumentów, głównie legislacyjnych, określanych, jak tzw. pakiet energetyczno-klimatyczny. Dokumenty te mają na celu realizację przyjętych przez Radę Europejską w 2007 r. założeń dotyczących przeciwdziałania zmianom klimatycznym, stanowiących, że do 2020 r. Unia Europejska:

- 20% zredukuje emisje gazów cieplarnianych (z opcją 30% redukcji, o ile w tym zakresie zostaną zawarte stosowne porozumienia międzynarodowe) w stosunku do poziomu emisji z 1990 r.;
- 20% zwiększy udział energii odnawialnej w finalnej konsumpcji energii;
- 20% zwiększy efektywność energetyczną, w stosunku do prognoz na rok 2020,
- zwiększy udział biopaliw w ogólnej konsumpcji paliw transportowych co najmniej do 10%.

Pakiet energetyczno-klimatyczny został przyjęty, a jego poszczególne elementy opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE nastąpiła w 2009 r.

Dwa kluczowe elementy przyjętego pakietu odnoszące się do emisji gazów cieplarnianych to:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz
- decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Projekt zmiany planu, obejmujący rozbudowę stacji gazowej, bez zwiększenia możliwości przesyłu gazu, pozostaje neutralny dla celów Pakietu klimatyczno-energetycznego.

IV. Stan środowiska oraz potencjalne jego zmiany

IV.1 Rzeźba terenu, geologia, zasoby surowcowe

Wg fizyczno-geograficznego podziału Polski (Kondracki J. 2002) obszar opracowania położony jest w mezoregienie - Podlaski Przełom Bugu. Podlaski Przełom Bugu ma przebieg równoleżnikowy, a jego szerokość kształtuje się w granicach od 600 do 1200 m. Na odcinku przełomowym Bugu w okolicy Mielnika występują dwa tarasy akumulacyjne tj.:

- taras zalewowy (holoceński) wyniesiony na 3-4,5 m powyżej dna koryta rzeki, a jego cechą charakterystyczną jest występowanie licznych starorzeczy; użytkowany jest głównie jako łąki i pastwiska,
- taras nadzalewowy z okresu zlodowacenia północno-polskiego wyniesiony ponad dno doliny na 6-7 m; jest przeważnie zalesiony i zwydmiony.

Obszar zmiany planu położony jest na tarasie nadzalewowym (rzędne terenu 126 m npm). Powierzchnia terenu opada tutaj łagodnie w kierunku zachodnim, czyli do rzeki Bug.

Współczesne procesy geomorfologiczne na obszarze objętym opracowaniem nie powodują istotnych zmian w rzeźbie terenu.

IV.2 Budowa geologiczna i warunki gruntowo-wodne

Gmina Mielnik leży w zasięgu prekambryjskiej platformy wschodnioeuropejskiej w obrębie zapadliska podlaskiego powstałego wskutek ruchów tektonicznych. Występują tutaj osady paleozoiczne o łącznej miąższości 1080 m. Mezozoik o łącznej miąższości 380 m reprezentowany jest przez utwory: triasu (iłowce i piaskowce), jury (osady węglanowe) i kredy (kreda pisząca). W rejonie Mielnika osady kredy występują na powierzchni. W otworze wiertniczym wykonanym w dnie kopalni kredy w Mielnik (do 120 m) nie przewiercono osadów kredy piszącej. Kenozoik reprezentowany jest przez paleogen, neogen i czwartorzęd. Osady czwartorzędu pokrywają cały obszar Gminy. Ich miąższość wynosi od 89,4 m w Radziwiłłowce do 148,1 m w Mielniku.

Obszar zmiany planu położony jest w jednostce geomorfologicznej – Podlaski Przełom Bugu.

Tabela 1 Warunki gruntowo-wodne

Opis jednostki geomorfologicznej	Warunki gruntowe	Głębokość zwierciadła wody gruntowej	Ocena warunków dla budowy rurociągu oraz urabialności gruntów i skał wg PN-B-06050; 1999r.
Podlaski przełom Bugu Dolina rzeki Bug o szerokości ok. 2 km, szerokości koryta 50 ÷ 200 m i rzędnych terenu 120 ÷ 125 m n.p.m.	Piaski i mułki rzeczne tarasów zalewowych i nadzalewowych oraz torfy – zawierają przewarstwienia namułków organiczno-mineralnych. Miąższość tej serii wynosi od 5 do 20 m. Torfy występują przeważnie w facji bagienno-szuwarowej, z fragmentami drewna i osiągają miąższość do 10 m.	Płytka położone zwierciadło wody gruntowej 0 ÷ 2 m	Obszar doliny charakteryzuje się płytkim występowaniem wód gruntowych oraz stosunkowo młodymi osadami piaszczystymi w stanie luźnym oraz spoistymi w stanie plastycznym. Podczas wezbrań możliwe zatapianie obszaru oraz oddziaływanie erozyjne. Kategoria 3: Grunty łatwo urabialne

Obecne zagospodarowanie i użytkowanie terenu zmiany planu nie mają istotnego wpływu na zmiany w budowie geologicznej czy warunkach gruntowo-wodnych.

IV.3 Zasoby surowcowe

Na obszarze zmiany planu nie występują udokumentowane złoża kopalin. Udokumentowane złoża kopalin występują w dalszym sąsiedztwie obszaru objętego zmianą planu tzn. złożo kredy KP127 Mielnik – 1,5 km w kierunku północnym, złożo kruszyw naturalnych KN2640 Wajków – ok. 2 km w kierunku południowo-wschodnim.

W związku z powyższym ustalenia zmiany planu nie mają wpływu na zachowanie i możliwości eksploatacji udokumentowanych złóż kopalin.

Mapa 3 Położenie udokumentowanych złóż

IV.4 Gleby

W obszarze zmiany planu znajdują się gleby brunatne kwaśne (Bw) wykształcone na piaskach gliniastych lekkich pylastych. Gleby te stanowią 5 (żytni dobry) kompleks przydatności rolniczej.

Główne źródło zagrożenia jakości gleb przy obecnym stanie zagospodarowania i użytkowania na terenie zmiany planu stanowi intensyfikacja rolnictwa- nawożenie i chemiczna ochrona roślin. Jako główne zagrożenie dla jakości gleb należy wskazać znaczną ich kwasowość, co znajduje odzwierciedlenie w badaniach gleb prowadzonych przez Okręgową Stację Chemiczno – Rolniczą z siedzibą w Białymstoku oraz w Monitoringu chemizmu gleb ornych Polski prowadzonych przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa (IUNG) w Puławach. Nadmierna kwasowość gleb z punktu widzenia rolniczego jest zjawiskiem niekorzystnym, gdyż ułatwione jest przemieszczanie w głąb profili glebowych m.in. wapnia i magnezu, a tym samym upośledzone przyswajanie przez rośliny składników pokarmowych. Zabiegiem ograniczającym niepożądane skutki zakwaszenia gleb jest wapnowanie. Nadmierne zakwaszenie gleb jest czynnikiem zmniejszającym efektywność stosowania większości zabiegów agrotechnicznych, a zwłaszcza nawożenia mineralnego oraz przyczynia się do ograniczenia plonów. Duży wpływ na zakwaszenie mają rośliny, które zubożają glebę pobierając z niej niezbędne do wzrostu i rozwoju pierwiastki, w tym kationy zasadowe (Ca^{2+} i Mg^{2+}), zanieczyszczenie

powietrza, zwłaszcza związkami siarki i azotu (w postaci kwaśnych opadów) oraz stosowanie nawozów (szczególnie azotowych typu amonowego i nawozów potasowych), niedostosowanie dawek nawozów fizjologicznie kwaśnych do faktycznych potrzeb nawozowych roślin. Konsekwencją zbyt niskiej zasobności gleb w składniki pokarmowe w stosunku do potrzeb pokarmowych roślin jest spadek żyzności gleby, wynikający z wyczerpania jej ze składników pokarmowych.

IV.5 Osuwiska i tereny zagrożone masowymi ruchami ziemi

W ramach projektu kartograficznego: „Systemy Osłony Przeciwosuwiskowej SOPO”, zostały przedstawione zasięgi obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych oraz dotychczas udokumentowane osuwiska, badane na przestrzeni ostatnich 30- 40 lat. W ten sposób zostały wskazane rejony, gdzie nie wyklucza się możliwości rozwoju ruchów masowych. W terenie zmiany planu oraz w jego sąsiedztwie nie wskazano osuwisk oraz terenów zagrożonych masowymi ruchami ziemi. Obecne użytkowanie oraz budowa terenu nie sprzyjają rozwojowi zjawisk osuwiskowych.

IV.6 Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar zmiany planu należy do dorzecza Wisły i położony jest w obrębie zlewni bezpośredniej Bugu. Odległość terenu opracowania od koryta rzeki Bug wynosi ok. 400 m. Rzeka Bug wypływa z Wyżyny Podolskiej na Ukrainie i uchodzi do Narwi. Jest rzeką nieuregulowaną o charakterze rzeki nizinnej, silnie meandrującą. Całkowita jej długość wynosi 772 km, a powierzchnia dorzecza 39 420,2 km.

Zgodnie z podziałem kraju na jednolite części wód powierzchniowych (JCWP), teren zmiany planu zlokalizowany jest w całości w Regionie Wodnym Środkowej Wisły, w granicach PLRW200021266559 Bug od granicy w Niemirowie do Kamionki. PLRW200021266559 obejmuje powierzchnie zlewni bezpośredniej rzeki Bugu o wielkości 127, 54 km² w obrębie woj. podlaskiego, lubelskiego i mazowieckiego.

IV.6.1 Jakość wód powierzchniowych

Dla kontroli jakości wód w jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) nr PLRW200021266559 o nazwie Bug od granicy w Niemirowie do Kamionki prowadzony jest monitoring przez WIOŚ w Warszawie. Punkt poboru próbek kontrolnych Bug – Kózki. Zgodnie z wynikami monitoringu, stan chemiczny wód jednolitej części wód powierzchniowych PLRW200021266559 został sklasyfikowany jako poniżej dobrego, a ogólny stan wód jako zły.

Dla dorzecza Wisły został opracowany „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” stanowiący aktualizację Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły z 2011 (M.P. z 2011, poz. 549), przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U z 2016 r., poz. 1911). JCWP Bug od granicy w Niemirowie do Kamianki został określony jako naturalny, monitorowany i w złym stanie, gdzie osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone. Jako cele środowiskowe dla RW200021266559 ustalono:

- dobry stan ekologiczny; możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego - Bug w obrębie JCWP,
- dobry stan chemiczny.

Pozostałe cele środowiskowe określono w ww. Rozporządzeniu Rady Ministrów w związku z ustanowieniem obszarów ochrony przyrody:

- Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu:

- utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony.
- Właściwy stan ochr. piskliwca wymaga: zachow. natur. dolin i brzegów rzek, w tym ter. aluwialnych, natur. procesów akumul. aluwiiów.
- Właściwy stan ochr. zimorodka wymaga: zachow. natur. dynamiki rzek, w tym natur. procesów erozji bocznej, powstawania, utrzymywania i rozwoju skarp (wyrw) brzegowych.
- Właściwy stan ochr. Płaskonosa wymaga: zachow. natur. mozaiki mokradłowego krajobrazu, zwykle z udz. bagiennych podmokłych, ew. zalewanych łąk, z zabagnieniami, starorzeczami, drobnymi zb. wodnymi itp.
- Właściwy stan ochr. cyranki wymaga: zachow. natur. mozaiki mokradłowego krajobrazu, zwykle z udz. Bagiennych podmokłych, ew. zalewanych łąk, z zabagnieniami, starorzeczami, drobnymi zb. wodnymi itp.
- Właściwy stan ochr. sieweczki rzecznej wymaga: zachow. naturalnych łąch, odsypisk okresowo odsłan. spod wody i procesów ich powstawania.
- Właściwy stan ochr. sieweczki obrożnej wymaga: w dol. Rzecznych zachow. naturalnych łąch, odsypisk okresowo odsłan. spod wody i procesów ich powstawania, a na wybrzeżu morskim zachow. plaż nie penetrow. przez ludzi w sezonie lęgowym gatunku.
- Właściwy stan ochr. rybitwy białowąsej wymaga: zachow. aktualnych i umożliw. powstawanie potencjalnych miejsc lęgowych zwykle na skupieniach roślin. pływającej; wyklucz. niepokojenia w koloniach lęg. Gdy gniazd.. na stawach zachow. ekstensywnej gospod. stawowej z zachow. roślin. pływającej i z ochroną kolonii rybitwy przed niepokojeniem.
- Właściwy stan ochr. bociana białego wymaga: zachow. biotopów żerowiskowych, w tym wilg. i podmokłych łąk i pastwisk, pośrednio dla zachow. bazy żerowej zachow. uwilgotnienia terenu i obfitości zabagnień i oczek wodnych w krajobrazie.
- Właściwy stan ochr. bociana czarnego wymaga: zachow. bagiennych i podmokłych olsów, natur. charakteru cieków i drobnych akwenów śródlęśnych.
- Właściwy stan ochr. błotniaka stawowego wymaga: zachow. natur. mozaiki mokradłowego krajobrazu, zwykle z udz. stawów, zbiorn. wodnych, podmokłych szuwarów.
- Właściwy stan ochr. Błotniaka łąkowego wymaga: zachow. natur. mozaiki mokradłowego krajobrazu, zwykle z udz. dużych kompleksów podmokłych łąk, turzycowisk, szuwarów, zabagnień.
- Właściwy stan ochr. derkacza wymaga: zachow. uwilgotnienia i wyklucz. odwadniania wilg. i podmokłych łąk.
- Właściwy stan ochr. kszczyka wymaga: zachowania mozaiki mokradeł w krajobrazie, w tym zachow. zabagnień i wyklucz. ich odwadniania.
- Właściwy stan ochr. rycyka wymaga: zachow. podmokłych łąk i pastwisk o wys. poziomie wody utrzym. do początku lata.
- Właściwy stan ochr. podróżniczka wymaga: zachow. bagiennego char. biotopu.
- Właściwy stan ochr. kulika wielkiego wymaga: zachow. dużych kompleksów łąk i ekstens. pastwisk oraz ich podmokłego charakteru.
- Właściwy stan ochr. zielonki wymaga: zachow. bagiennego char. terenu: bagiennych wysokich szuwarów z oczkami wody, zwykle jako komponentu stawów rybnych bądź zalewanych części dolin rzecznych.
- Właściwy stan ochr. kropiatki wymaga: zachow. bagiennego char. terenu: bagiennych niskich szuwarów z oczkami wody, turzycowisk.
- Właściwy stan ochr. Wodnika wymaga: zachow. bagiennych szuwarów.

- Właściwy stan ochr. rybitwy białoczelnej wymaga: zachow. aktualnych i umożliw. powstawania potencjalnych miejsc łęgów (zwykle łąchy aluwialne na rzekach, piaszczyste wyniesienia na ter. zalewowych, niekiedy stawy, zbiorniki, rośl. wodna).
  - Właściwy stan ochr. rybitwy rzecznej wymaga: zachow. aktualnych i umożliw. powstawania potencjalnych miejsc łęgów (wg lok. war. obszaru: zazwyczaj łąchy aluwialne na rzekach, piaszczyste wyniesienia na ter. zalewowych, inne biotopy żwirowe, niekiedy stawy, zbiorniki).
  - Właściwy stan ochr. krwawodzioba wymaga: zachow. podmokłych łąk i pastwisk z niską rośl. będących wiosną w mozaice z płytkimi rozlewiskami, o stabilnym i wysokim w okr. łęgowym.
- Natura2000 Ostoja Nadbużańska:
- Utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony.
  - Właściwy stan ochr. chronionych w obszarze gat. ryb wymaga (wg. najbardziej wymagającego gat.):
    - Ciągłość ekologiczna - brak sztucznych przegród wyższych niż 10 cm. EFI+ w klasie I lub II. Jakość hydromorfologiczna (śr. arytm. ocen elementów: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta, ciągłość cieku wg PN-EN 14614) <2,5.
    - Właściwy stan ochr. starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych (3150) wymaga: zaostrome parametry fizykochemiczne: przezroczystość (wid. krążka Secchiego) >2,5 m (w płytszych do dna), niezależnie od współczyn. Schindlera; pokrycie pleustofitów <25%, a w starorzeczach <50% pow. wody.
    - Brak gat. obcych i inwazyjnych z ew. wyjątk. dopuszczalnej moczarki kanad. pH 6,5-7,9. Przewodnictwo <600 mikroS/cm. Brak zakwitów sinicowych.
    - Wykluczenie presji dopływu zanieczyszczeń ze zlewni i złych form gosp. rybackiej, naturalna strefa brzegowa i litoral.
    - W przypadku starorzeczy: naturalna dynamika i reżim hydrologiczny rzeki; dające możliwości powstawania nowych starorzeczy i naturalnego okresowego kontaktu z wodami rzecznyymi starorzeczy istniejących.
  - Właściwy stan ochr. zalewanych mulistych brzegów rzek (3270) wymaga: naturalne ukształtowanie koryta i brzegów rzek, z możliwością zachodzenia erozji brzegowej powyżej obszaru i w obszarze, możliwość rozwoju odsypisk i namulisk brzegowych i śródkorytowych, oraz naturalny reżim hydrologiczny, w tym naturalne występowanie stanów wezbraniowych i niżówkowych.
  - Właściwy stan ochr. zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych (6410) wymaga: zachow. zmiennowilgotnych i wilgotnych warunków siedliskowych, umożliw. jednak przynajmniej okazjonalne (niekoniecznie coroczne) koszenie.
  - Właściwy stan ochr. ziołorośli górskich lub nadrzecznych (6430) wymaga: naturalność koryt rzecznych/potoków i stref brzegowych, umożliwiająca swobodne wykształcanie się ziołorośli.
  - Właściwy stan ochr. łąk selernicowych (6440) wymaga: reżim hydrologiczny z okresowymi wezbraniami powodującymi zalewanie łąk selernicowych.
  - Właściwy stan ochr. łęgów wierzbowych, topolowych, olszowych i jesionowych (91E0) wymaga: uwodnienie (w tym, jeśli dotyczy, dynamika zalewów) normalne z punktu widzenia odpowiedniego podtypu (zbiorowiska roślinnego). Naturalny lub zrenaturalizowany charakter i reżim hydrolog. cieków, jeżeli sąsiadują z łąkami.
  - Właściwy stan ochr. łęgowych lasów dębowo-wiązowo-jesionowych (91F0) wymaga: zalewy wodami rzecznyymi raz na kilka lat. W przypadku łęgów poza zalewowymi dolinami rzecznyymi - naturalne wilgotne warunki wodne.
  - Właściwy stan ochr. staroduba łąkowego wymaga: uwilgotnienie terenu (wilgotność podłoża) duże.

- Właściwy stan ochr. bobra wymaga: tolerowanie działań bobrów.
- Właściwy stan ochr. wydry wymaga: bogatej bazy żerowej, pośrednio zachowania lub odtworzenia naturalnego źródnicow. siedlisk ryb i płazów.
- Właściwy stan ochr. kumaka niz. wymaga: zachow. miejsc lęgowych, w postaci (zależnie od specyf. obszaru) stawów lub kompleksów drobnych zbiorn. wodnych o naturalnym charakterze. Brak trendu zanikania drobnych oczek wodnych w krajobrazie.
- Właściwy stan ochr. traszki grzebieniastej wymaga: zachow. Kompleksów drobnych zbiorn. wodnych o naturalnym charakterze. Brak trendu zanikania drobnych oczek wodnych w krajobrazie.
- Właściwy stan ochr. bolenia wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: wzgl. liczebność >0,01 os./m², obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, YUV, YOY).
- Właściwy stan ochr. kozy wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Gdy wyst. w starorzeczach, zachow. starorzeczy w stanie natur. Gdy wyst. w rowach, obecność namulców. Gdy wyst. w jeziorach naturalność strefy brzeg. I litoralu. Wzgl. liczebność >0,01 os./m², obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, JUV, YOY) i YOY+JUV>50%; udział >5% w zespole ryb i minogów. –
- Właściwy stan ochr. głowacza białopłetwego wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Mozaika mikrosiedlisk dna zawierająca kryjówki dla osobn. dorosłych, potencjalne tarliska, miejsca odrostu narybku. Brak zarybień w obwodzie rybackim powodujących wzrost populacji gat. gospodarczych zjadających głowacze. Wzgl. liczebność >0,01 os./m², obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, JUV, YOY) i YOY+JUV>50%.
- Właściwy stan ochr. Piskorza wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Gdy wyst. w starorzeczach, zachow. starorzeczy w stanie natur. Gdy wyst. w rowach, obecność namulców. Gdy wyst. w jeziorach, naturalność strefy brzeg. I litoralu. Wzgl. liczebność >0,01 os./m², obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, JUV, YOY) i YOY+JUV>50%; udział >3% w zespole ryb i minogów.
- Właściwy stan ochr. różanki wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Zarośn. wody przez roślinność >50%. Względna liczebność małży skójkowatych >0,1 os./m². Gdy wyst. w jez. naturalność strefy litoralu i wyst. małży skójkowatych >0,1 os./m². Wzgl. liczebność >0,01 os./m², >25 osobn. <4 cm dług.; udział >20% w zespole ryb i minogów.
- Właściwy stan ochr. kozy złotawej wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Przynajmniej miejscami dno żwirowo-piaszczyste. Wzgl. liczebność >0,01 os./m², >25 osobn. <4 cm dług.; udział >5% w zespole ryb i minogów.
- Właściwy stan ochr. czerwńczyka nieparka wymaga: naturalne war. Wodne siedliska łąkowego, lokalnie podmokłe i wilgotne, w tym jeśli dotyczy z zarośn. rowami z wyst. szczawii, ale umożliw. koszenie łąk.
- Właściwy stan ochr. skójki gruboskorupowej wymaga: koryto rzeki naturalne lub zrenaturyzowane. Natur. struktura substratu dna. Azotany ≤2mg/l NO₃-N. W miejscach wyst. >10 os./1 mb cieku. Obecność wszystkich klas wielk: <3 cm, 3-6 cm, >6 cm.
- Wymaga wg. 'planu lokalnej współpracy'2007': zachowanie dynamiki rzeki i niestabilności dolinnego krajobrazu, w tym zachowanie naturalnego reżimu hydroekologicznego, złożonego z zalewów o różnej częstotliwości i długości trwania, a także obfitości i jakości pozostawianych наносów. Zachowanie lasów i zadrzewień lęgowych.

W Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitej części wód PLRW200021266559 przesunięto na 2027 r. ze względu na brak możliwości technicznych. Według Planu ... w zlewni JCWP występują presje: presja komunalna, presja przemysłowa, niska emisja. W programie działań zaplanowano działanie obejmujące przegląd

pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi przez użytkowników w zlewni JCWP z uwagi na zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych, zgodnie z art. 136 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie presji komunalnej i przemysłowej tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dobrego stanu.

Obecne użytkowanie terenu objętego zmianą planu oraz jego sąsiedztwa nie mają wpływu na osiągnięcie wyżej wymienionych celów środowiskowych wskazanych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

IV.7 Wody podziemne

Wody podziemne o znaczeniu użytkowym występują głównie w piaszczysto-żwirowych utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych oraz węglanowych utworach kredowych. W kredzie – wody występują przede wszystkim w utworach piaszczystych oraz szczelinach opok, margli i kredy piszącej. Główne źródło ujmowania wód podziemnych dla celów użytkowych na obszarze gminy stanowią utwory czwartorzędowe, chociaż ich warunki hydrogeologiczne są skomplikowane i niezbyt korzystne z uwagi na dominację glin.

Tabela 2 Charakterystyka jednostki hydrogeologicznej

JEDNOSTKI HYDROGEOLOGICZNE	GŁÓWNY POZIOM WODONOŚNY	CHARAKTERYSTYKA WODONOŚĆ
Jednostka 4aQ I Ark. Janów Podlaski (532)	czwartorzęd	Odkryty poziom wodonośny tworzą piaszczyste osady zakumulowane w dolinie Bugu w czasie zlodowacenia środkowopolskiego. Miąższość tego poziomu wynosi 10 ÷ 20 m, przewodność 100 ÷ 200 m ² /d i wydajność potencjalna studni 10 ÷ 30 m ³ /h. Jakość wody jest dobra. Poziom wodonośny występuje na głębokości poniżej 15 m i nie posiada warstwy izolującej, stopień zagrożenia określono jako wysoki.

Zgodnie z podziałem kraju na jednolite części wód powierzchniowych podziemnych (JCWPd), teren zmiany planu zlokalizowany jest w jednostce Nr 55 (PLGW200055). Na obszarze całej jednostki 55 występuje jeden bądź dwa a lokalnie nawet trzy poziomy czwartorzędowe. Ponadto wykształcone są poziomy wodonośne: mioceński, oligoceński oraz lokalnie kredowy. Generalnie wszystkie wymienione poziomy nie są ze sobą w bezpośredniej więzi hydraulicznej. Jedynie lokalnie poziom mioceński i oligoceński występują ze sobą w łączności hydraulicznej.

Teren opracowania położony poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

IV.7.1 Jakość wód podziemnych

Jakość wód podziemnych w jednolitych częściach wód podziemnych była badana w ramach monitoringu państwowego przez Państwowy Instytut Geologiczny na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. W 2010 r. jak i w 2012 r. i 2016 r., stan jednolitej części wód podziemnych Nr 55, gdzie położony jest obszar opracowania, został zarówno w zakresie chemicznym jak i jakościowym oceniony jako dobry.

Obecne użytkowanie terenu w obszarze zmiany planu i jej sąsiedztwie nie stanowi zagrożenia dla jakości i ilości wód podziemnych.

IV.8 Zagrożenie powodziowe

Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dyrektywa Powodziowa) wymaga przygotowania map zagrożenia powodziowego (MZP) i map ryzyka powodziowego (MRP). Na mapach zagrożenia powodziowego (opracowanych na zlecenie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej) przedstawiono obszary o określonym prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi:

1. obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie, raz na 500 lat (Q 0,2%);
2. obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie, raz na 100 lat (Q 1%);
3. obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie, raz na 10 lat (Q 10%), oraz
4. obszary obejmujące tereny narażone na zalanie

Obszar zmiany planu położony jest poza terenami, na których występuje zagrożenie powodziowe, zgodnie z treścią map zagrożenia powodziowego publikowaną w Informatycznym Systemie Ochrony Kraju (ISOK) – godła map: N34143Aa1_ZG_10, N34143Aa1_ZG_1, N34143Aa1_ZG_02. W odległości ok. 50 m od granicy terenu objętego zmianą planu w kierunku zachodnim, wskazano obszary zagrożone wystąpieniem powodzi o prawdopodobieństwie 1% i 0,2%.

28.07.2020

Drukowanie | Map

Mapa:
Mapy zagrożenia powodziowego

1:2000

Uwaga: Ten wydruk ma charakter wyłącznie poglądowy i w żadnym razie nie może być traktowany jako dokument oficjalny.

© 2019 Wody Polskie, Wszystkie prawa zastrzeżone.

https://wody.isok.gov.pl/map_kzgwiPrint.htm?locale=pl&gui=print&typePrint=mapa&modelId=24&ver=1&token=0FUI-48GQjHTj9FaRjw7/WJmBL... 1/1

Ekstensywne rolnicze użytkowanie i brak istotnych zmian w ukształtowaniu powierzchni ziemi w rejonie zmiany planu oraz w jego sąsiedztwie nie generują zmian w zasięgu obszarów zagrożenia powodziowego.

IV.9 Klimat

Zgodnie z regionalizacją klimatyczną A. Wosia (1999), gmina Mielnik znajduje się w Regionie Podlasko-Poleskim (R-XIX) obejmującym swym zasięgiem obszar Polesia Lubelskiego, część Niziny Podlaskiej i Wysoczyzny Siedleckiej. Obszar gminy Mielnik znajduje się w najbardziej na południe wysuniętej części Regionu Klimatycznego R-XIX, charakteryzującej się bardzo małą zmiennością występowania poszczególnych typów pogody.

Parametry charakterystyczne klimatu:

- Wiatry wieją najczęściej z sektora zachodniego (ok. 25-35% - śr. roczna) oraz południowego (ok. 20-30%). Kierunki i prędkości wiatrów w dużym stopniu zależą jednak od lokalnego ukształtowania terenu.
- Cisze i wiatry słabe o prędkości poniżej 2 m/s występują z częstością ok. 30-60% (śr. roczna).
- Średnia roczna suma opadów kształtuje się w granicach 400-450 mm.
- Średnia roczna ilość dni utrzymywania się pokrywy śnieżnej wynosi ok. 40-50 dni.
- Średnia roczna suma usłonecznienia, czyli bezchmurnego nieba wynosi ok. 1600-1700 h.
- Średnia temperatura powietrza wynosi ok. 7-8 °C.
- Średnia amplituda roczna temperatury mieści się w przedziale ok. 20,0-22,5°C.
- Najniższe notowane temperatury wynoszą ok. 28-29°C poniżej 0°C.
- Najwyższe notowane temperatury wynoszą ok. 34°C.
- Okres wegetacyjny wynosi ponad 200 dni w roku.

Na charakter klimatu lokalnego wpływa między innymi rzeźba terenu, sposób użytkowania ziemi, obecność wód, charakter szaty roślinnej. Obszar zmiany planu, który położony jest w na tarasie nadzalewowym rzeki Bug, na stoku o wystawie zachodniej, charakteryzuje się wyrównanymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, zwiększoną wilgotnością i korzystną wymianą powietrza oraz częstszym występowaniem mgieł i inwersji temperatur.

IV.9.1 Zanieczyszczenie powietrza

Ocena stopnia zanieczyszczenia powietrza na terenie woj. podlaskiego dokonywana jest w oparciu o pomiary kontrolne głównych zanieczyszczeń bezpośrednio emitowanych do atmosfery (emisja) oraz badania monitoringowe substancji powstających w atmosferze (imisja).

Zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. 2019 poz. 1396, z późniejszymi zmianami) Główny Inspektor Ochrony Środowiska (w tym Regionalne Wydziały Monitoringu Środowiska GIOŚ na poziomie województw) dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni, a następnie dokonuje klasyfikacji stref, dla każdej substancji odrębnie, według określonych kryteriów.

Strefa podlaska, do której zalicza się teren opracowania, zgodnie z Roczną oceną jakości powietrza w województwie podlaskim, Raport Wojewódzki za rok 2018, WIOŚ w Białymstoku, uzyskała klasę C ze względu na przekroczenia:

- pyłu PM_{2,5} – stężenie średnioroczne, kryterium ochrona zdrowia;
- pyłu PM_{2,5} (II faza) – stężenie średnioroczne, kryterium ochrona zdrowia,
- benzo(a)pirenu – stężenie średnioroczne, kryterium ochrona zdrowia.

Strefa podlaska w Rocznej ocenie za 2018 r. uzyskała klasę D2 ze względu na przekroczenia:

- ozonu – poziom celu długoterminowego, kryterium ochrona zdrowia;
- ozonu – poziom celu długoterminowego, kryterium ochrona roślin.

Przekroczenia w zakresie pyłu zawieszonego PM_{2,5} i benzo(a)pirenu związane są z emisją pochodzącą głównie z indywidualnych źródeł niskiej emisji, w okresie grzewczym. Obszarami przekroczeń są miasta powiatowe oraz mniejsze miejscowości województwa podlaskiego.

Przekroczenia w zakresie ozonu nie są problemem lokalnym województwa podlaskiego. Za przyczynę występowania wysokich stężeń 8-godzinnych ozonu, przekraczających poziom 120µg/m³, oprócz napływów z południowej i południowo-zachodniej Europy uznaje się: przemiany fotochemiczne prekursorów ozonu pod wpływem promieniowania UVB, niekorzystne warunki meteorologiczne, a także naturalne źródła emisji prekursorów ozonu.

Zgodnie z art. 88 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, przynajmniej co 5 lat Główny Inspektor Ochrony Środowiska (w tym Regionalne Wydziały Monitoringu Środowiska GIOŚ na poziomie województw) dokonuje oceny jakości powietrza w strefach (zwanej dalej oceną pięcioletnią), na potrzeby ustalenia odpowiedniego sposobu oceny jakości powietrza (wymaganej na mocy art. 89 ustawy).

Pięcioletnia ocena jakości powietrza w województwie podlaskim za lata 2014-2018, została przeprowadzona zgodnie z „Wytycznymi do wykonania pięcioletniej oceny jakości powietrza w strefach za lata 2014-2018 zgodnie z art.88 ust.2 ustawy – Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów dyrektywy 2008/50/WE i dyrektywy 2004/107/WE” Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Ze względu na kryterium – ochrona zdrowia ludzi:

- a) do 1 klasy (poziomy stężenie poniżej dolnego progu oszacowania) zakwalifikowano: strefę podlaską ze względu na zanieczyszczenia: SO₂, NO₂, benzen, CO, oraz Pb, Cd, AS, Ni - metale zawarte w pyłe zawieszonym PM₁₀.
- b) 2 klasy nie stwierdzono;
- c) do klasy 3a (poziomy stężenie powyżej górnego progu oszacowania, lecz nie przekraczające poziomu dopuszczalnego/docelowego) zaliczono:
  - strefę podlaską ze względu na zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM₁₀ oraz ozonem.
- d) do klasy 3b (poziomy stężenie powyżej górnego progu oszacowania i jednocześnie powyżej poziomu dopuszczalnego bądź docelowego) zaliczono:
  - strefę podlaską ze względu na zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM_{2,5} i benzo(a)pirenem.

Ze względu na kryterium - ochrona roślin Strefa podlaska została sklasyfikowana do:

- a) klasy R1 - (występują tu stężenia poniżej dolnego progu oszacowania) – dla zanieczyszczeń SO₂ i NO_x, gdzie wystarczające do oceny mogą być pomiary wskaźnikowe, modelowanie oraz obiektywne szacowanie.
- b) klasy 3Ra – gdzie występują stężenia powyżej górnego progu oszacowania, lecz nie przekraczające poziomu docelowego – ze względu na stwierdzone stężenia ozonu.

Ekstensywne rolnicze użytkowanie terenu zmiany planu oraz położenie stacji gazowych i gazociągów nie stanowi zagrożenia dla jakości powietrza w rejonie zmiany planu.

IV.10 Klimat akustyczny

Poziomy dopuszczalne hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014 r. poz. 112). Ochronie akustycznej podlegają tereny zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej, wielorodzinnej i zagrodowej oraz tereny szpitali, szkół, domów opieki społecznej, uzdrowisk oraz tereny rekreacyjno-wypoczynkowe.

Hałas jest powszechnie występującym zanieczyszczeniem środowiska i jednym z poważniejszych problemów obniżających jakość życia. Są to wszelkiego rodzaju niepożądane, nieprzyjemne i uciążliwe dźwięki w danym miejscu i czasie. Hałas w środowisku powodowany jest głównie przez ruch transportowy (drogowy, kolejowy, lotniczy), działalność przemysłową oraz aktywność związaną z rekreacją.

Wpływ na klimat akustyczny ma niezwykle dynamiczny rozwój motoryzacji, także na terenie powiatu siemiatyckiego.

Wojewódzki Inspektorat Środowiska nie prowadził badań hałasu na terenie gminy Mielnik.

Obecne użytkowanie terenu zmiany planu nie ma wpływu na klimat akustyczny.

IV.11 Pole elektromagnetyczne

Pole elektromagnetyczne (PEM) jest zjawiskiem fizycznym złożonym z układu dwóch pól: elektrycznego i magnetycznego. Zmiany pola elektrycznego i magnetycznego rozchodzą się w przestrzeni w postaci fal elektromagnetycznych.

W środowisku występują dwa rodzaje źródeł PEM: naturalne (pole magnetyczne Ziemi, pole wytwarzane przez wyładowania atmosferyczne, promieniowanie kosmiczne i promieniowanie Słońca) oraz sztuczne (powstające wokół radiolinii i wytwarzane przez instalacje służące do komunikacji za pomocą fal, np.: stacje radarowe, anteny nadawcze radiowo–telewizyjne, aparaty CB-radio, stacje telefonii komórkowej, napowietrzne linie przesyłowe wysokiego napięcia, stacje elektroenergetyczne; jak również urządzenia elektryczne codziennego użytku takie jak: telefony, kuchenki mikrofalowe, telewizory itp.).

Niewątpliwie najistotniejszymi źródłami PEM oddziałującymi negatywnie na środowisko i zdrowie są stacje radiowe i telewizyjne, nadajniki GSM, linie wysokiego napięcia.

W roku 2017 pomiary przeprowadzono w 2 miejscowościach na obszarze powiatu siemiatyckiego: Dziadkowicach i Siemiatyczach. Na podstawie przeprowadzonych pomiarów nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Również pomiary kontrolne stacji bazowych telefonii komórkowej w miejscowościach: Perlejewo, Korzeniówka, Siemiatycze, Wiktorowo, Korycin, Nurzec, Grodzisk, Milejczyce, Drohiczyn, Siemianówka, Dziadkowice nie wykazały przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych. Urządzenia nadawcze oraz obszary wokół obiektów oznaczono symbolami zgodnymi z PN-74/T – 06260 źródła promieniowania elektromagnetycznego (znaki ostrzegawcze).

Należy podkreślić, że przeprowadzone pomiary na terenie całego województwa podlaskiego, nie wykazały występowania przekroczeń norm w żadnym z punktów pomiarowych (norma wynosi 7 V/m).

Na terenie zmiany planu i w jego sąsiedztwie nie zlokalizowano ww sztucznych źródeł pola elektromagnetycznego.

IV.12 Roślinność rzeczywista

Według regionalizacji geobotanicznej Polski (Matuszkiewicz J.M., 2008) teren zmiany planu położony jest na terenie Prowincji Środkowoeuropejskiej w Dziale Mazowiecko-Poleskim (E), w Krainie Południowopodlaskiej (3a), w okręgu Mielnicko-Kobryńskim (11), w podokręgu (jednostce) – Okręg Mielnicki (11a).

Na terenie zmiany planu położone są odłogowane grunty orne (w granicach obszaru objętego planem).

Na zachód od terenu zmiany planu tj. na zachód od drogi gminnej (ulica Zamiejska) położone są użytkowane łąki i grunty orne. Na północy i południu teren zmiany planu sąsiaduje z uprawianymi gruntami ornymi (żyto i ziemniaki). Natomiast na wschodzie położone są odłogowane grunty orne.

W obszarze opracowania ekofizjograficznego, przy drodze gminnej, rośnie jedno drzewo – lipa drobnolistna w wieku ok. 20-30 lat (drzewo zlokalizowane jest ok. 16 od granic terenu zmiany planu). W obszarze analizy nie występują krzewy.

W obszarze zmiany planu, w związku z jego ekstensywnym wykorzystaniem rolniczym w formie gruntów nie występują siedliska chronione

Kontynuacja obecnego użytkowania gruntów nie wpłynie na zmiany w pokrywie roślinnej terenu zmiany planu.

IV.13 Krajobraz

Krajobraz naturalny to system o swoistej strukturze i wewnętrznych powiązaniach, identyfikowany i klasyfikowany na podstawie cech przyrodniczych. Podziału krajobrazów dokonano na podstawie dominujących cech przyrodniczych, wychodząc z założenia, że w różnych sytuacjach przeważają różne czynniki (Richling 1992).

Obszar opracowania zaliczono do klasy – krajobrazów dolin i obniżeń, typu zalewowych den dolin – akumulacyjnych – rodzaj równiny zalewowej w terenach nizinnych i wyżynnych. W krajobrazie dominuje dolina Bugu, z wyraźnymi krawędziami.

Teren zmiany planu położony jest w obszernym wnętrzu krajobrazowym. Od wschodu i południa wnętrza zamykają ściany lasów, od zachodu – zwarte zadrzewienia nadrzeczne. Od północy wnętrza otwiera się na zabudowę o charakterze wiejskim (z dużym udziałem roślinności wysokiej) miejscowości Mielnik, rejon Przedmieście, i zamyka je w dalszej perspektywie ściana lasu. Nad wnętrzem dominują lasy położone na wzniesieniu o nazwie Czerwona Góra. Podłoga wnętrza opada łagodnie w kierunku zachodnim tj. do rzeki Bug i tworzą ją tereny ekstensywnych upraw polowych i trwałych użytków zielonych.

Zdjęcie 3 Widok z terenu opracowania w kierunku północnym rejonu wsi Mielnik, Przedmieście i Czerwonej Góry

Zdjęcie 4 Widok z terenu opracowania w kierunku wschodnim

Zdjęcie 5 Widok z terenu opracowania w kierunku południowym

Zdjęcie 6 Widok z terenu opracowania w kierunku zachodnim, rzeki Bug

Kontynuacja obecnego użytkowania terenu nie spowoduje zmiany wnętrza krajobrazowego, w którym położony jest teren zmiany planu.

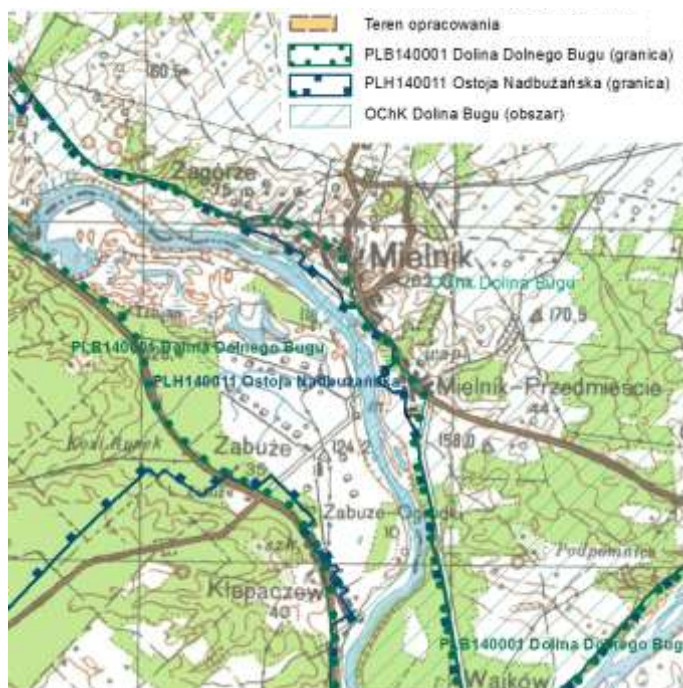
IV.14 Ochrona przyrody

Obszar zmiany planu obejmuje fragmenty następujących wieloprzestrzennych form ochrony przyrody:

- 1) Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu (PLB140001),
- 2) Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”.

Na zachód od granicy zmiany planu położony jest Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 - Ostoja Nadbużańska (PLH140011).

Ponadto, w terenie zmiany planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują inne formy ochrony przyrody.

Mapa 4 Formy ochrony przyrody

IV.14.1 Dolina Dolnego Bugu PLB140001

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB140001 (dane z SDF z listopada 2019 r.), obejmuje obszar 74309.92 ha, został określony w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz.U. 2011, nr 25, poz. 133 ze zmianami). Obszar obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny pokrywają suche, ekstensywnie użytkowane pastwiska. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu, oraz wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu jest w większości nie zmienione przez człowieka, pozostały tu liczne, piaszczyste wyspy, nagie lub porośnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami nadrzecznymi; wzdłuż rzeki występują dobrze rozwinięte zarośla wierzbowe. Pierwsza terasa rzeki obfituje w starorzecza, zróżnicowane pod względem wielkości, głębokości i

stopnia porośnięcia przez roślinność wodną. Do ostoi włączony jest także kompleks lasów liściastych między miejscowościami Drażniew i Platerów.

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 51. Występują co najmniej 22 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 6 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Bardzo ważna ostoja ptaków wodno-błotnych. Jedno z nielicznych w Polsce stanowisk lęgowych gadożera; do niedawna jedno z nielicznych w Polsce stanowisk kulona. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C3, C6) następujących gatunków ptaków: bączek (PCK), bocian czarny, brodziec piskliwy, cyranka, czajka, czapla siwa, krwawodziób, gadożer (PCK), kszysk, kulik wielki (PCK), płaskonos, podróżniczek (PCK), rybitwa białoczelna (PCK), rybitwa czarna, rybitwa rzeczna, rycyk, sieweczka rzeczna, sieweczka obrożna (PCK), zimorodek; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występują: bocian biały, kania czarna, derkacz, wodnik i samotnik. Niestety brak jest danych o ptakach w okresie pozalęgowym.

Bogata fauna bezkręgowców, m.in. interesujące gatunki pajaków (*Agyneta affinis*, *A. saxatilis*, *Chocorna picinus*, *Enoplognatha thoracica*, *Enophris aequipes*, *Hahnia halveola*, *Iberina candida*, *Leptyphantes flavipes*, *Styloctetor stativus*).

Cenny kompleks nadrzecznych lasów o zachowanym charakterze naturalnym, oraz szereg zbiorowisk roślinnych związanych z siedliskami wilgotnymi. Stanowiska rzadkich gatunków roślin.

Tabela 2 Gatunki, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG (aktualnie obowiązująca Dyrektywa 2009/147/WE) i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Grupa: B = ptaki.

S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, .

NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).

Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek

Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne -wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.

Jakość danych: G = „wysoka”; M = „przeciętna”; P = „niska”; DD = brak danych.

Populacja: B: 15% ≥ p > 2%, C: 2% ≥ p > 0%, D – populacja nieistotna; Stan zachowania: B – dobry stan zachowania [elementy zachowane w dobrym stanie, niezależnie od możliwości renaturyzacji/elementy zachowane w przeciętnym stanie lub nawet częściowo zdegradowane, ale renaturyzacja łatwa], C – przeciętny lub zdegradowany stan zachowania; Izolacja: C – populacja nie izolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania; Ogólne: B – wartość dobra, C – wartość znacząca

Gatunek					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jedno- stka	Kate- goria	Jakość danyc h	A B C D	A B C		
						Min	Max				Populacja	Stan zacho wania	Izolacja	Ogólnie
B	A168	<u>Actitis hypoleucos</u>			r	84	84	i		M	B	B	C	B
B	A229	<u>Alcedo atthis</u>			r	82	82	i		M	C	C	C	C
B	A056	<u>Anas clypeata</u>			r	50	50	i		M	B	B	C	B
B	A053	<u>Anas platyrhynchos</u>			r				P	M	D			
B	A055	<u>Anas querquedula</u>			r	200	320	i		M	B	B	C	B
B	A041	<u>Anser albifrons</u>			c				P	M	D			
B	A255	<u>Anthus campestris</u>			r	20	30	i		M	D			
B	A089	<u>Aquila pomarina</u>			r	9	10	i		M	D			
B	A059	<u>Aythya ferina</u>			r				P	M	D			
B	A061	<u>Aythya fuligula</u>			r				P	M	D			
B	A021	<u>Botaurus stellaris</u>			r	12	12	i		M	D			

Gatunek					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Max				Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A215	<u>Bubo bubo</u>			p				P	M	D			
B	A149	<u>Calidris alpina</u>			c				P	M	D			
B	A136	<u>Charadrius dubius</u>			r	145	145	i		M	B	C	C	B
B	A137	<u>Charadrius hiaticula</u>			r	106	106	i		M	A	B	B	A
B	A197	<u>Chlidonias niger</u>			r	360	380	i		M	B	B	C	B
B	A031	<u>Ciconia ciconia</u>			r	240	260	i		M	C	B	C	B
B	A030	<u>Ciconia nigra</u>			r	10	12	i		M	C	B	C	C
B	A080	<u>Circaetus gallicus</u>			r	1	1	i		M	C	C	C	C
B	A081	<u>Circus aeruginosus</u>			r	71	85	i		M	C	B	C	C
B	A084	<u>Circus pygargus</u>			r	23	30	i		M	C	C	C	C
B	A122	<u>Crex crex</u>			r	540	700	i		M	C	C	C	C
B	A037	<u>Cygnus columbianus bewickii</u>			c	14	40	i		M	D			
B	A038	<u>Cygnus cygnus</u>			c	10	20	i		M	D			
B	A038	<u>Cygnus cygnus</u>			c	10	20	i		M	D			
B	A238	<u>Dendrocopos medius</u>			p				P	M	D			
B	A236	<u>Dryocopus martius</u>			p	10	10	i		M	D			
B	A379	<u>Emberiza hortulana</u>			r	15	20	i		M	D			
B	A098	<u>Falco columbarius</u>			c				P	M	D			
B	A321	<u>Ficedula albicollis</u>			r				P	M	D			
B	A320	<u>Ficedula parva</u>			r	8	10	i		M	D			
B	A125	<u>Fulica atra</u>			r				P	M	D			
B	A153	<u>Gallinago gallinago</u>			r	250	250	i		M	C	B	C	C
B	A123	<u>Gallinula chloropus</u>			r				P	M	D			
B	A127	<u>Grus grus</u>			r	21	26	i		M	D			
B	A075	<u>Haliaeetus albicilla</u>			r	2	2	i		M	D			
B	A022	<u>Ixobrychus minutus</u>			r	1	1	i		M	D			
B	A338	<u>Lanius collurio</u>			r				P	M	D			
B	A177	<u>Larus minutus</u>			c				P	M	D			
B	A156	<u>Limosa limosa</u>			r	490	560	i		M	B	B	C	B
B	A246	<u>Lullula arborea</u>			r	40	60	i		M	D			
B	A272	<u>Luscinia svecica</u>			r	23	26	i		M	C	B	C	C
B	A073	<u>Milvus migrans</u>			r	2	2	i		M	D			
B	A160	<u>Numenius arquata</u>			r	14	14	i		M	B	B	C	C
B	A094	<u>Pandion haliaetus</u>			c				P	M	D			
B	A072	<u>Pernis apivorus</u>			r	2	2	i		M	D			
B	A170	<u>Phalaropus lobatus</u>			c				P	M	D			
B	A151	<u>Philomachus pugnax</u>			c				P	M	D			
B	A140	<u>Pluvialis apricaria</u>			c				P	M	D			

Gatunek					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jedno- stka	Kate- goria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Max				Populacja	Stan zacho- wania	Izolacja	Ogólnie
B	A120	<u>Porzana parva</u>			r	50	50	i		M	C	C	C	C
B	A119	<u>Porzana porzana</u>			r	10	13	i		M	C	C	C	C
P	1477	<u>Pulsatilla patens</u>			p				P	M	D			
B	A118	<u>Rallus aquaticus</u>			r	70	100	i		M	C	B	C	C
B	A195	<u>Sterna albifrons</u>			r	62	70	i		M	B	B	C	B
B	A190	<u>Sterna caspia</u>			c				P	M	D			
B	A193	<u>Sterna hirundo</u>			r	114	137	i		M	B	B	C	B
B	A307	<u>Sylvia nisoria</u>			r				P	M	D			
B	A004	<u>Tachybaptus ruficollis</u>			r				P	M	D			
B	A164	<u>Tringa nebularia</u>			c				P	M	D			
B	A165	<u>Tringa ochropus</u>			r	15	15	i		M	D			
B	A165	<u>Tringa ochropus</u>			c				P	M	D			
B	A162	<u>Tringa totanus</u>			r	128	205	i		M	B	B	C	B

Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. ustanowiono plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB 140001, który zmieniono Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 2 sierpnia 2016 r.

Tabela 3 Cele działań ochronnych, zgodnie z Zarządzeniem

Lp.	Przedmiot ochrony	Cele działań ochronnych
1.	A030 Bocian czarny Ciconia nigra	Utrzymanie liczebności bociana czarnego na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 10-12 par), utrzymanie siedlisk na poziomie 100% obecnej powierzchni na wszystkich stanowiskach lęgowych. Zachowanie i polepszenie miejsc żerowania.
2.	A031 Bocian biały Ciconia ciconia	Utrzymanie liczebności bociana białego na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 240- 260 par) wraz z polepszeniem sukcesu lęgowego. Poszerzenie wiedzy o gatunku wśród lokalnej społeczności, zwrócenie uwagi na konieczność ewentualnych interwencji w stosunku do zagrożonych lęgów (urzędy gmin, rejony energetyczne, Państwowa Straż Pożarna, azyle dla ptaków). Utrzymanie żerowisk na poziomie 100% aktualnej powierzchni, dzięki zapobieżeniu zarastania łąk i ich zamiany na grunty orne (w tym promocja Programów Rolno-Środowiskowych).
3.	A055 Cyranka Anas querquedula A056 Płaskonos Anas clypeata	Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał lisa. Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu zarastania łąk poprzez zwiększenie wypasu (maksymalna dopuszczalna liczba zwierząt według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich). Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu zarastania łąk i ich zamiany na grunty orne (w tym promocja Programów Rolno-Środowiskowych) - 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian.
4.	A081 Błotniak stawowy Circus aeruginosus	Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 71-85 par) z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku. Polepszenie warunków siedliskowych.
5.	A084 Błotniak łąkowy Circus pygargus	Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu zarastania łąk przez krzewy oraz zbyt silnego przesuszenia łąk - 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian.

6.	A118 Wodnik <i>Rallus aquaticus</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał lisa i norki amerykańskiej. Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu usuwania szuwarów na stawach hodowlanych; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian.
	A119 Kropiatka <i>Porzana porzana</i>	
7.	A120 Zielonka <i>Porzana parva</i>	Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu usuwania szuwarów na stawach hodowlanych; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian. Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał norki amerykańskiej.
8.	A122 Derkacz <i>Crex crex</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał lisa. Utrzymanie populacji dzięki zachowaniu odpowiedniej struktury i wilgotności siedlisk lęgowych (100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian) wraz z modyfikacją technik zabiegów rolniczych i ich intensywności.
9.	A136 Sieweczka rzeczna <i>Charadrius dubius</i>	Utrzymanie populacji na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 52 pary) dzięki zapobieżeniu zarastania łąk przez byliny oraz krzewy; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian; regularne koszenie. Utrzymanie populacji dzięki zwiększeniu liczby wypasanych zwierząt i zapobieżeniu zarastania pastwisk przez byliny (maksymalna dopuszczalna liczba zwierząt według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich). Utrzymanie populacji dzięki ograniczeniu presji turystów
10	A137 Sieweczka obrożna <i>Charadrius hiaticula</i>	Utrzymanie populacji na co najmniej aktualnym poziomie (9 par) dzięki zapobieżeniu zarastania łąk przez byliny oraz krzewy; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian. Utrzymanie odpowiednich siedlisk dzięki zwiększeniu liczby wypasanych zwierząt i zapobieżeniu zarastania pastwisk przez byliny (maksymalna dopuszczalna liczba zwierząt według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich). Utrzymanie populacji dzięki ograniczeniu presji turystów.
11	A153 Kszyk <i>Gallinago gallinago</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał lisa. Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu zbyt intensywnemu zarastaniu łąk przez krzewy i drzewa oraz nadmiernemu przesuszeniu łąk; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian.
12	A156 Rycyk <i>Limosa limosa</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał lisa. Utrzymanie populacji dzięki zachowaniu odpowiedniej struktury i wilgotności siedlisk lęgowych; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian. Utrzymanie populacji dzięki zapobieżeniu zbyt intensywnemu zarastaniu łąk przez krzewy i drzewa oraz nadmiernemu przesuszeniu łąk; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian. Utrzymanie populacji dzięki zwiększeniu liczby wypasanych zwierząt (maksymalna dopuszczalna liczba zwierząt według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich).
13	A160 Kulik wielki <i>Numenius arquata</i>	Utrzymanie populacji dzięki zachowaniu odpowiedniej struktury i wilgotności siedlisk lęgowych; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian. Utrzymanie populacji dzięki ograniczeniu presji człowieka.
14	A162 Krwawodziób <i>Tringa totanus</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego poprzez odstrzał lisa. Utrzymanie populacji dzięki zachowaniu odpowiedniej struktury i wilgotności siedlisk lęgowych; 100% aktualnie występujących siedlisk musi zostać bez zmian. Utrzymanie populacji dzięki zwiększeniu liczby wypasanych zwierząt (maksymalna dopuszczalna liczba zwierząt według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich).
15	A168 Brodzicz piskliwy <i>Actitis hypoleucos</i>	Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 87 par) z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku.
16	A193 Rybitwa rzeczna <i>Sterna hirundo</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego przez ograniczenie presji człowieka. Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 105 par) dzięki poprawie warunków siedliskowych przez regularne wykaszanie siedlisk lęgowych.
17	A195 Rybitwa białoczelna <i>Sternula albifrons</i>	Polepszenie sukcesu lęgowego przez ograniczenie presji człowieka. Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 80 par) dzięki poprawie warunków siedliskowych przez regularne wykaszanie siedlisk lęgowych.
18	A197 Rybitwa czarna <i>Chlidonias niger</i>	Utrzymanie populacji na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 360-380 par) liczebności.
19	A229 Zimorodek <i>Alcedo atthis</i>	Utrzymanie populacji na co najmniej aktualnym poziomie liczebności (to jest około 27 norek).

20	A272 Podróżniczek Luscinia svecica	Utrzymanie populacji na co najmniej aktualnym poziomie (to jest około 23-26 par) liczebności.
21	A080 Gadożer Circaetus gallicus	Gatunek nie występuje w obszarze. Celem działań ochronnych będzie jedynie stała kontrola terenu pod kątem pojawienia się gatunku w obszarze.

W ww. Zarządzeniu nie wskazano terenu zmiany planu oraz rejonu jego położenia jako miejsc lokalizacji działań ochronnych określonych w Zarządzeniu.

Obszar objęty zmianą planu i jego sąsiedztwo pozostają w stałym ekstensywnym użytkowaniu rolniczym i nie stanowią siedlisk istotnych dla ochrony ww. gatunków. Kontynuacja obecnego użytkowania nie stanowi zagrożenia dla celów ochrony Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu (PLB140001).

IV.14.2 Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”

OChK „Dolina Bugu” został utworzony Uchwałą Nr XII/84/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 29 kwietnia 1986 r. w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego (Dz. Urz. Woj. Biał. Nr 12, poz. 128). Obecnie obowiązuje Uchwała Nr XVIII/215/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” (Dz.U.Woj. Podl. z 2020 r., poz.2245).

Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” jest położony w województwie podlaskim, powiecie siemiatyckim na terenie gmin: Nurzec Stacja, Mielnik, Siemiatycze i Drohiczyn oraz Miasta Siemiatycze. Obejmuje fragment Doliny Bugu wraz z kompleksem leśnym na północ od Mielnika o łącznej powierzchni 29 960,99 ha.

Czynna ochrona ekosystemów OChK „Dolina Bugu” polega na zachowaniu różnorodności biologicznej doliny Bugu oraz kompleksów leśnych Puszczy Mielnickiej i Puszczy Nurskiej posiadających wysokie walory przyrodnicze, krajobrazowe, kulturowe i wypoczynkowe.

Wg § 4. 1. Uchwały na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświszkowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
  - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

- b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne
  - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) tworzących zadrzewienia śródpolne:
  - a) krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²,
  - b) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:
    - 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego,
    - 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego,
    - 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew,
    - których usunięcie jest konieczne w celu przywrócenia użytkowania gruntów rolnych;
- 2) drzew i krzewów, które obumarły lub nie roją szansy na przeżycie (w tym złomów i wywrotów).

3. Zakazy określone w ust. 1 pkt 3 i 4 nie dotyczą części Obszaru, na których położone są złoża skał:...

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy:

- 1) części Obszaru, dla których w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub ich zmiany w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę;
- 2) obszarów i terenów przewidzianych pod zabudowę w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, na których dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej, usługowej i letniskowej pod warunkiem możliwości wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków, z wyłączeniem obiektów małej architektury, na przylegających działkach w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293);
- 3) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;
- 4) obiektów budowlanych na terenach ogólnodostępnych kąpielisk, plaż i przystani wodnych niezbędnych do ich funkcjonowania;
- 5) odbudowy, rozbudowy lub nadbudowy istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych, usługowych oraz o funkcji mieszanej w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie przybliżania istniejącej linii zabudowy na działce do brzegów wód, a także nie zwiększania istniejącej powierzchni budynku:
  - a) o nie więcej niż 10 m² w przypadku budynków o powierzchni mniejszej lub równej 100 m²,
  - b) o nie więcej niż 10% w przypadku budynków o powierzchni powyżej 100 m²;
- 6) terenów wokół sztucznych zbiorników wodnych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7 lit. b, o powierzchni nie większej niż 0,5 ha i o głębokości nie większej niż 3 m;
- 7) obiektów małej architektury w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 z późn. zm.), bez możliwości ich rozbudowy i zmiany użytkowania;
- 8) części Obszaru położonych w gm. Mielnik wzdłuż Cieku spod Niemirowa;
- 9) części Obszaru wskazanych na mapach poglądowych stanowiących załącznik nr 3 do niniejszej uchwały (nie obejmuje terenu zmiany planu i jego sąsiedztwa).

Kontynuacja obecnego użytkowania terenu zmiany planu i jego sąsiedztwa nie stanowi naruszenia ograniczeń zagospodarowania ustalonych dla OChK „Dolina Bugu”.

IV.14.3 Ostoja Nadbużańska PLH140011

Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 Ostoja Nadbużańska PLH140011 (dane z SDF z listopada 2019 r.), obejmuje obszar 46036.74 ha. Obszar został zatwierdzony przez Komisję Europejską (DECYZJA KOMISJI z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043)(2008/25/WE). Obszar Ostoi Nadbużańskiej (PLH140011) pokrywa się częściowo z granicami Doliny Dolnego Bugu (PLB140001). Ostoja obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzyny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny pokrywają suche, ekstensywnie użytkowane pastwiska. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu oraz wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu jest w większości nie zmienione przez człowieka, pozostały tu liczne, piaszczyste wyspy, nagie lub porośnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami nadrzecznymi, z dobrze rozwiniętymi zaroślami wierzbowymi. Pierwsza terasa rzeki obfituje w starorzecza, zróżnicowana pod względem wielkości, głębokości i stopnia porośnięcia przez roślinność wodną. Do ostoi włączony jest także kompleks lasów liściastych między miejscowościami Drażniew i Platerów. Lasy zajmują niecałe 20% obszaru. Dominują siedliska nieleśne: łąki i pastwiska oraz uprawy rolnicze.

Ostoja jest naturalną doliną dużej rzeki. Szczególnie cenny jest kompleks nadrzecznych lasów o zachowanym naturalnym charakterze oraz szereg zbiorowisk łąkowych i związanych z siedliskami wilgotnymi, typowo wykształconych na dużych powierzchniach. 16 rodzajów siedlisk z tego obszaru znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono tu występowanie 21 gatunków z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to jeden z najważniejszych obszarów dla ochrony ichtiofauny w Polsce. Obejmuje ona 10 gatunków ryb z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG, z kozą złotawą i kielbkiem białopłetwym. Stanowiska rzadkich gatunków roślin w tym 2 gatunki z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Bogata fauna bezkręgowców, m.in. interesujące gatunki pająków (*Agyneta affinis*, *A. saxatilis*, *Chocorna picinus*, *Enoplognatha thoracica*, *Enophris aequipes*, *Hahnha halveola*, *Iberina candida*, *Leptyphantus flavipes*, *Styloctetor stativus*).

Tabela 4 Typy siedlisk wstępujących na obszarze i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk

Typy siedlisk wymienione w załączniku I				Ocena obszaru			
Kod	Nazwa siedliska	Pokrycie (ha)	Jakość danych	A/B/C/D Stopień reprezen.	A/B/C Względna powierzchnia	Stan zachow.	Ocena ogólna
2330	Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi	920,73	M	A	B	A	A
3130	Brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Littorelletea, Isoëto-Nanojuncetea	4,6	M	D			
3150	Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nymphaion, Potamion	1381,1	M	A	C	A	A
3270	Zalewane muliste brzegi rzek	92,07	M	A	C	A	A
4030	Suche wrzosowiska (Calluno-Genistion, Pohlio-Callunion, Calluno-Arctostaphylion)	46,04	M	A	C	B	C
6120	Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (Koelerion glaucae)	460,37	M	A	B	A	A
6210	Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi	230,18	M	B	C	A	B

Typy siedlisk wymienione w załączniku I				Ocena obszaru			
Kod	Nazwa siedliska	Pokrycie (ha)	Jakość danych	A/B/C/D	A/B/C		
				Stopień reprezen.	Względna powierzchnia	Stan zachow.	Ocena ogólna
	stanowiskami storczyków						
6410	Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)	920,73	M	A	B	B	A
6430	Ziołorośla górskie (Adenostylion alliariae) i ziołorośla nadrzeczne (Convolvuletalia sepium)	460,37	M	A	B	A	A
6440	Łąki selemicowe (Cnidion dubii)	2301,84	M	A	A	A	A
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)	6905,51	M	A	B	B	A
9170	Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)	1519,21	M	B	C	A	B
91E0	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae, olsy źródłiskowe)	2301,84	M	A	C	B	A
91F0	Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum)	230,18	M	A	C	A	A
91I0	Ciepłolubne dąbrowy (Quercetalia pubescenti-petraeae)	92,07	M	A	C	B	A
91T0	Sosnowy bór chrobotkowy (Cladonio-Pinetum i chrobotkowa postać Peucedano-Pinetum)	46,04	M	C	C	C	C

Objaśnienia: Stopień reprezentatywności: A – doskonała, B – dobra, C – znacząca, D – nieistotna; Względna powierzchnia: A: $100\% \geq p > 15\%$, B: $15\% \geq p > 2\%$, C: $2\% \geq p > 0\%$; Stan zachowania: A – doskonałe zachowanie [dobrze zachowana struktura i doskonałe perspektywy jej zachowania w przyszłości, niezależnie od możliwości renaturyzacji], B – dobre zachowanie [dobrze zachowana struktura i dobre perspektywy jej zachowania w przyszłości, niezależnie od możliwości renaturyzacji/dobrze zachowana struktura i średnie lub nawet słabe perspektywy jej zachowania w przyszłości, natomiast renaturyzacja łatwa lub możliwa przy średnim nakładzie sił i środków/średnio zachowana lub nawet częściowo zdegradowana struktura przy równocześnie doskonałych perspektywach jej zachowania w przyszłości, a renaturyzacja łatwa lub możliwa przy średnim nakładzie sił i środków/średnio zachowana lub nawet częściowo zdegradowana struktura przy równocześnie dobrych perspektywach jej zachowania w przyszłości łatwej renaturyzacji], C – zachowanie w średnim lub zubożałym stanie; Ocena ogólna: A – doskonała, B – dobra, C – znacząca

Tabela 5 Gatunki, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG (aktualnie obowiązująca Dyrektywa 2009/147/WE) i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.

S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, .

NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).

Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek

Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne -wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.

Jakość danych: G = „wysoka”; M = „przeciętna”; P = „niska”; DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

Populacja: A: $100\% \geq p > 15\%$, B: $15\% \geq p > 2\%$, C: $2\% \geq p > 0\%$, D – populacja nieistotna; Stan zachowania: A- doskonały stan zachowania, B – dobry stan zachowania [elementy zachowane w dobrym stanie, niezależnie od możliwości renaturyzacji/elementy zachowane w przeciętnym stanie lub nawet częściowo zdegradowane, ale renaturyzacja łatwa], C – przeciętny lub zdegradowany stan zachowania; Izolacja: A: populacja (prawie) izolowana; B: populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku, C – populacja nie izolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania; Ogólnie: A: wartość znakomita; B – wartość dobra, C – wartość znacząca

Gatunek					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jedno- stka	Kate- goria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Max				Populacja	Stan zacho- wania	Izolacja	Ogólnie
P	1617	<u>Angelica palustris</u>			p				P	M	C	B	C	C
F	1130	<u>Aspius aspius</u>			p				P	M	C	B	C	B
A	1188	<u>Bombina bombina</u>			p				P	M	C	B	C	B

Gatunek					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Max				Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1352	<u>Canis lupus</u>			c				P	M	D			
M	1337	<u>Castor fiber</u>			p				C	M	C	B	C	B
F	1149	<u>Cobitis taenia</u>			p				P	M	C	B	C	B
I	4030	<u>Colias myrmidone</u>			p				P	M	C	B	B	B
F	1163	<u>Cottus gobio</u>			p				P	M	C	B	C	C
R	1220	<u>Emys orbicularis</u>			p				P	M	D			
F	2484	<u>Eudontomyzon mariae</u>			p				P	M	D			
F	1096	<u>Lampetra planeri</u>			p				P	M	D			
I	1083	<u>Lucanus cervus</u>			p				V	M	C	B	B	B
M	1355	<u>Lutra lutra</u>			p				P	M	C	B	C	B
I	1060	<u>Lycaena dispar</u>			p				P	M	C	B	C	B
F	1145	<u>Misgurnus fossilis</u>			p				P	M	C	B	C	B
I	1084	<u>Osmoderma eremita</u>			p				P	M	C	B	C	C
P	1477	<u>Pulsatilla patens</u>			p				P	M	C	B	C	C
F	5339	<u>Rhodeus amarus</u>			p				P	M	B	B	C	B
F	6236	<u>Rhynchocypris percunus</u>			p				P	M	D			
F	6144	<u>Romanogobio albipinnatus</u>			p				P	M	D			
F	1146	<u>Sabanejewia aurata</u>			p				P	M	A	B	B	A
P	1437	<u>Thesium ebracteatum</u>			p				P	M	C	B	C	C
A	1166	<u>Triturus cristatus</u>			p				P	M	C	B	C	C
I	1032	<u>Unio crassus</u>			p				P	M	C	B	C	C

Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. ustanowiono plan zadań ochronnych dla Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańska PLH140011.

Tabela 6 Cele działań ochronnych, zgodnie z Zarządzeniem

Cele działań ochronnych

Lp.	Przedmiot ochrony	Cele działań ochronnych
1	2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (<i>Corynephorus</i> , <i>Agrostis</i>)	Polepszenie struktury i funkcji siedliska poprzez zastosowanie metody czynnej ochrony polegającej na wycinaniu i karczowaniu podrostu drzew, głównie sosny. Ze względu na wysoki stopień wrażliwości na procesy sukcesyjne należy siedlisko monitorować i w razie stwierdzenia wzrostu udziału siewek i podrostu drzew powtórzyć działania polegające na ich usunięciu.
2	3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z (<i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i>)	Utrzymanie dotychczasowej struktury i funkcji siedliska.
3	3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością (<i>Chenopodion rubri</i> p.p. i <i>Bidention</i> p.p.)	Rozpoznanie rozmieszczenia i stanu zachowania siedliska.
4	4030 Suche wrzosowiska (<i>Calluno-Genistion</i> , <i>Pohlio-Callunion</i> , <i>Calluno-Arctostaphylon</i>)	Polepszenie struktury i funkcji siedliska poprzez zastosowanie metody czynnej ochrony polegającej na wycinaniu i karczowaniu podrostu drzew, głównie sosny.
5	6210 Murawy kserotermiczne (<i>Festuco-Brometea</i>) i ciepłolubne murawy z (<i>Asplenion septentrionalis</i> , <i>Festucion pallentis</i>)	Polepszenie stanu zachowania siedliska. Bardzo ważne w tym aspekcie jest przywrócenie ekstensywnego wypasu oraz wykaszania, które zahamuje sukcesję wtórną (przekształcenie siedliska w zakrzewienia, a następnie w las). Jako jeden z mechanizmów, który można wykorzystać do polepszenia stanu siedliska będzie zwiększenie udziału terenów podlegających pakietom rolnośrodowiskowym, zwłaszcza wariantu zorientowanego na ochronę muraw ciepłolubnych, które łączą w sobie ochronę siedliska przy jednoczesnej korzyści dla właścicieli gruntów lub ich dzierżawców przez otrzymywanie dopłat. W przypadku nie objęcia siedlisk pakietami rolnośrodowiskowymi niezbędne będzie wprowadzenie działań związanych z ochroną czynną siedlisk (głównie odkrzewianiem płatów obu typów siedliska).
6	6120* Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (<i>Koelerion glaucae</i>) [*oznacza siedlisko lub gatunek priorytetowy, to znaczy takie (taki), za którego ochronę szczególną odpowiedzialność ponosi Wspólnota Europejska, gdyż jest zagrożone (zagrożony) zanikiem na terenie Unii Europejskiej]	
7	6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Zachowanie niezmniejszonej powierzchni siedliska, poprawa jego dotychczasowej struktury i funkcji poprzez przywrócenie i utrzymanie ekstensywnej gospodarki łąkowej.
8	6430 Ziolorośla górskie (<i>Adenostylin</i>)	Rozpoznanie rozmieszczenia i stanu zachowania siedliska.

	<i>alliariae</i>) i ziółorośla nadrzeczne (<i>Convolvulalia sepium</i>)	
9	6440 Łąki selemicowe (<i>Cnidion dubii</i>)	Zachowanie niezmniejszonej powierzchni siedliska, poprawa jego dotychczasowej struktury i funkcji poprzez przywrócenie i utrzymanie ekstensywnej gospodarki łakowej.
10	6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	Rozpoznanie rozmieszczenia i stanu zachowania siedliska.
11	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Zachowanie siedliska na powierzchni 1860,2 ha oraz zapewnienie warunków koniecznych do wykształcenia się prawidłowej struktury lasu (m.in. starzenia się drzewostanu oraz zróżnicowania pionowego i przestrzennego jego struktury, właściwego składu gatunkowego, wzrostu ilości martwego drewna).
12	91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnion glutinoso – incanae</i>) i olsy źródłiskowe. [*oznacza siedlisko lub gatunek priorytetowy, to znaczy takie (taki), za którego ochronę szczególną odpowiedzialność ponosi Wspólnota Europejska, gdyż jest zagrożone (zagrożony) zanikiem na terenie Unii Europejskiej]	Zachowanie siedliska na powierzchni 2641,15 ha oraz zapewnienie warunków koniecznych do wykształcenia się prawidłowej struktury lasu (m.in. starzenia się drzewostanu oraz zróżnicowania pionowego i przestrzennego jego struktury, właściwego składu gatunkowego, wzrostu ilości martwego drewna).
13	91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (<i>Ficario-Ulmetum</i>)	Zachowanie siedliska na powierzchni 373,9 ha oraz zapewnienie warunków koniecznych do wykształcenia się prawidłowej struktury lasu (m.in. starzenia się drzewostanu oraz zróżnicowania pionowego i przestrzennego jego struktury, właściwego składu gatunkowego, wzrostu ilości martwego drewna).
14	91I0* Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>) [*oznacza siedlisko lub gatunek priorytetowy, to znaczy takie (taki), za którego ochronę szczególną odpowiedzialność ponosi Wspólnota Europejska, gdyż jest zagrożone (zagrożony) zanikiem na terenie Unii Europejskiej]	Zachowanie siedliska na powierzchni 4,73 ha oraz zapewnienie warunków koniecznych do zwiększenia udziału ilościowego i jakościowego gatunków światło- i ciepłolubnych w runie.
15	91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (<i>Cladonio-Pinetum</i>) i chrobotkowa postać (<i>Peucedano-Pinetum</i>)	Utrzymanie lub odtworzenie siedliska na określonej powierzchni po uzupełnieniu stanu wiedzy o przedmiocie ochrony i uwarunkowaniach jego ochrony.
16	1437 Leniec bezpodkwiatkowy <i>Thesium ebracteatum</i>	Cel ogólny: Poprawa oceny ogólnej gatunku do stanu właściwego. Cele szczegółowe: Przeciwdziałanie sukcesji (zarastaniu siedliska przez gatunki drzew i krzewów), poprawa warunków świetlnych (ograniczenie rozwoju wysokich bylin i roślin ekspansywnych zacinających siedlisko, zmniejszenie pokrycia martwej materii organicznej) – poprawa oceny
17	1617 Starodub łakowy	wskaznika „Stopień zarośnięcia siedliska przez roślinność drzewiastą

	<i>Ostericum palustre</i>	i krzewiastą”, „Wysokie byliny/gatunki ekspansywne – konkurencyjne”, „Grubość wojłoku”, „Miejsca do kielkowania”, „Wysokość runi”.
18	1477 Sasanka otwarta <i>Pulsatilla patens</i>	Utrzymanie lub odtworzenie określonej populacji gatunku po uzupełnieniu stanu wiedzy o przedmiocie ochrony i uwarunkowaniach jego ochrony.
19	1032 Skójka gruboskorupowa <i>Unio crassus</i>	Zachowanie populacji i siedlisk gatunku poprzez utrzymanie i monitorowanie stanowisk i ewentualne przeciwdziałanie na pojawiające się zagrożenia.
20	1060 Czerwończyk nieparek <i>Lycaena dispar</i>	Zachowanie populacji i siedlisk rozwojowych gatunku, poprzez utrzymanie lub przywrócenie koszenia z dostosowaniem zabiegu do fenologii gatunku oraz utrzymanie lub przywrócenie ekstensywnego wypasu.
21	4030 Szlaczkoń szafrańiec <i>Colias myrmidone</i>	Utrzymanie lub odtworzenie określonej populacji gatunku po uzupełnieniu stanu wiedzy o przedmiocie ochrony i uwarunkowaniach jego ochrony.
22	1083 Jelonek rogacz <i>Lucanus cervus</i>	Zachowanie populacji i siedlisk rozwojowych gatunku poprzez między innymi: ograniczenie populacji dzika; zwiększanie ilości martwego drewna dębowego, zarówno na stanowiskach występowania jelonka, jak i w drzewostanach otaczających, usuwanie zbyt gęstego podszytu i podrostu leśnego w celu ogrzania podłoża i poprawy termiki środowiska rozwoju larw.
23	1084* Pachnica dębowa <i>Osmoderma eremita</i> , <i>Osmoderma barnabita</i> [*oznacza siedlisko lub gatunek priorytetowy, to znaczy takie (taki), za którego ochronę szczególną odpowiedzialność ponosi Wspólnota Europejska, gdyż jest zagrożone (zagrożony) zanikiem na terenie Unii Europejskiej]	Zachowanie populacji i siedlisk rozwojowych gatunku poprzez utrzymanie: alei, szpalerów i grup zadrzewień na wszystkich stanowiskach oraz jak największej liczby starych lub próchniejących drzew w dolinie Bugu mogących stanowić jego siedlisko.
24	1163 Głowacz białopłetwy <i>Cottus gobio</i>	Reintrodukcja gatunku w ciekach w których występował przed rokiem 2009.
25	1130 Boleń <i>Aspius aspius</i>	Poprawa możliwości migracji ryb oraz stopniowy wzrost ich populacji przez modernizację budowli hydrotechnicznych oraz ograniczenie kłusownictwa i zasiedlanie nowych odcinków Bugu i jego dopływów.
26	5339 Różanka <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	
27	1149 Koza <i>Cobitis taenia</i>	
28	1145 Piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	
29	1146 Koza złotawa <i>Sabanejewia aurata</i>	
30	1188 Kumak nizinny <i>Bombina bombina</i>	Zachowanie dotychczasowej populacji i siedlisk gatunku oraz podjęcie działań ochronnych zmierzających do polepszenia jego stanu zachowania poprzez między innymi redukcję drapieżników.
31	1166	Zachowanie dotychczasowej populacji i siedlisk gatunku oraz podjęcie

	Traszkę grzebieniastą <i>Triturus cristatus</i>	działań ochronnych zmierzających do polepszenia jego stanu zachowania poprzez między innymi budowę zbiorników.
32	1355 Wydra <i>Lutra lutra</i>	Poprawa oceny ogólnej gatunku do stanu właściwego.
33	1337 Bóbr europejski <i>Castor fiber</i>	Rozpoznanie rozmieszczenia i stanu zachowania gatunku.

W Zarządzeniu w terenie zmiany planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie wskazano lokalizacji działań związanych z ochroną czynną oraz modyfikacją metod gospodarowania.

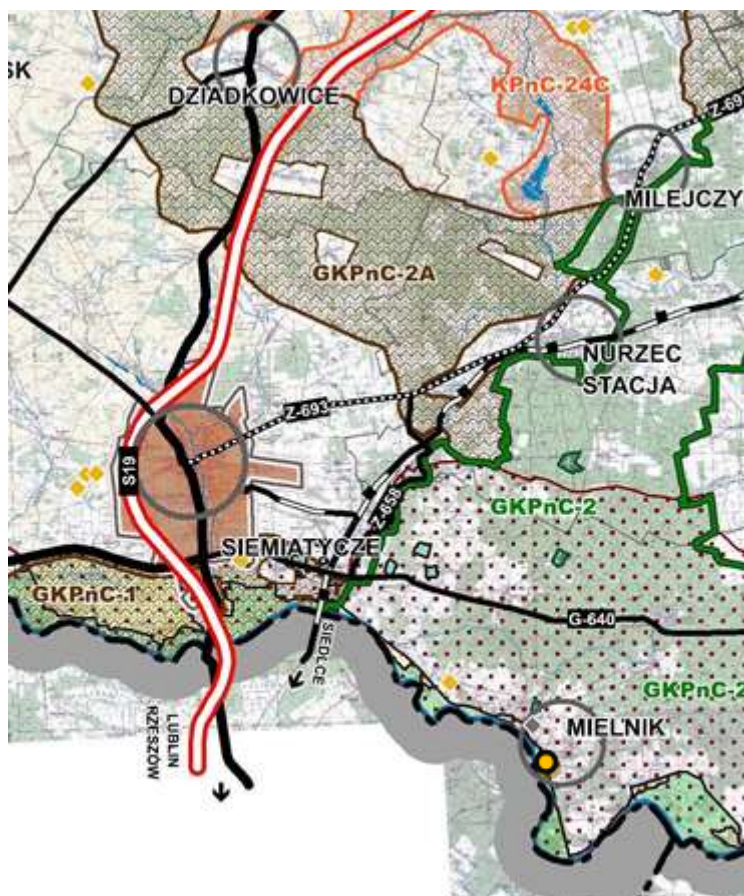
Kontynuacja obecnego użytkowania terenu objętego zmianą planu nie stanowi zagrożenia dla celów ochrony Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Natura 2000 - Ostoja Nadbużańska (PLH140011).

Mapa 5 Obszary działań ochronnych w rejonie zmiany planu zgodnie z Zarządzeniem

IV.14.3.1 Planowane formy ochrony przyrody

W obowiązującym SUIKZP Gminy Mielnik (2017) oraz Programie ochrony środowiska dla Gminy Mielnik na lata 2016-2019 z perspektywą na lata 2020-2023” nie wskazuje się nowych obiektów i obszarów do objęcia ochroną w granicach objętych opracowaniem ekofizjograficznym.

Mapa 6 Teren zmiany planu na tle sieci ekologicznej, zgodnie z Planem województwa podlaskiego, 2017

IV.15 Powiązania przyrodnicze

Zgodnie z ustaleniami Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego z 2017 r., teren zmiany planu położony jest na obszarze węzłowym o symbolu GKPnC-2 – Puszcza Mielnicka.

Kontynuacja obecnego użytkowania nie stanowi zagrożenia dla funkcji obszaru węzłowego.

IV.16 Dziedzictwo kulturowe

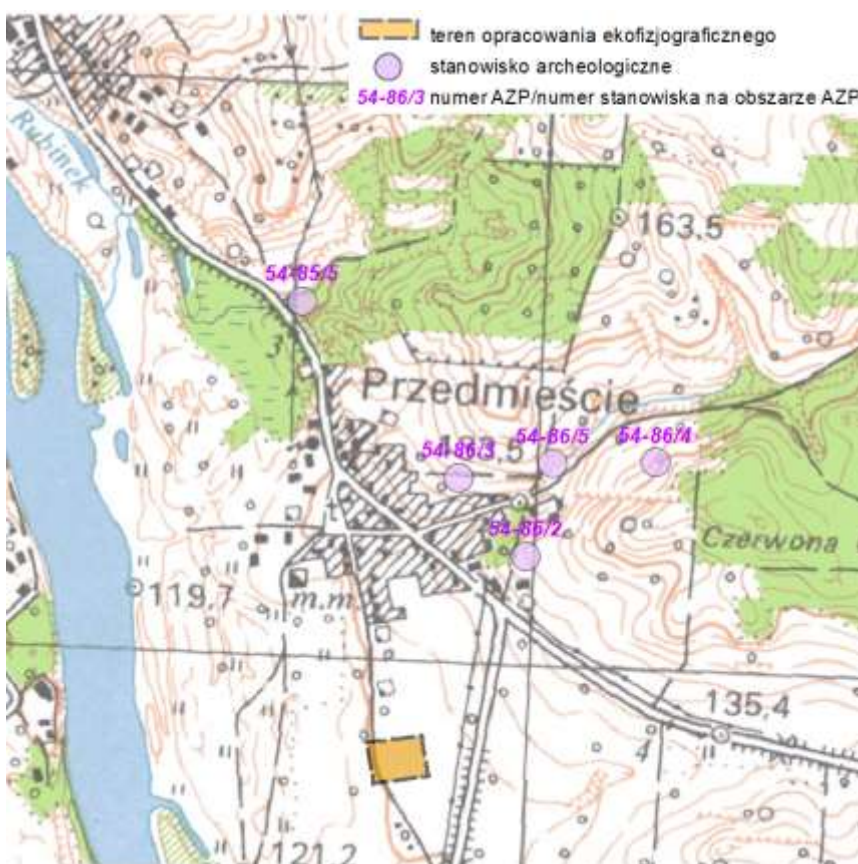
W obszarze zmiany planu i w jego sąsiedztwie nie występują obiekty i obszary wpisane do rejestru i ewidencji zabytków.

Zgodnie z informacją Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo znak: R.5150.12.2020.RS z dnia 22.06.2020 r.) w dolinie rzeki Bug w Mielniku i okolicach występuje bardzo bogate osadnictwo i w sąsiedztwie terenu objętego planem usytuowane są liczne zabytki (stanowiska) archeologiczne datowane od pradziejów do nowożytności, niewpisane do rejestru zabytków, ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Tabela 7 Stanowiska archeologiczne w rejonie terenu opracowania

Miejscowość	NR stanowiska w miejscowości	AZP	NR stanowiska na obszarze AZP	Funkcja i datowanie stanowiska	Odległość od terenu opracowania
Mielnik	4	54-85	5	1) ślad osadniczy, XIII-XIV wiek 2) ślad osadniczy, późne średniowiecze	0,75 km
Mielnik	11	54-86	2	1) ślad osadniczy, nowożytność	0,35 km
Mielnik	12	54-86	3	1) ślad osadniczy, nowożytność	0,43 km
Mielnik	13	54-86	4	1) ślad osadniczy, epoka kamienia 2) ślad osadniczy, nowożytność	0,61 km
Mielnik	14	54-86	5	1) pracownia przykopalniana, paleolit 2) ślad osadniczy, nowożytność	0,52 km

Mapa 7 Położenie stanowisk archeologicznych w rejonie terenu opracowania

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego (2017) przeprowadzono wstępną delimitację obszarów specyficznych pozamiejskich typów krajobrazów kulturowych regionu i wyodrębniono powierzchnie o zestawie cech stanowiących wyróżniki krajobrazu – charakterystyczne i reprezentatywne dla danego typu lub regionu, o bardzo wysokiej autentyczności, odrębności, wyjątkowości, bardzo rzadko spotykane gdzie indziej. Obszar zmiany planu został ujęty w paśmie krajobrazu kulturowego dolin rzecznych o nazwie „Doliny Bugu i Górnej Narwi”, ze zróżnicowanym etnicznie i wyznaniowo osadnictwem oraz specyficzną konfiguracją i panoramami dolin. Jednakże zgodnie z Planem zagospodarowania województwa, krajobrazy kulturowe występujące na obszarze województwa, ich cechy oraz wartości, będą określone na etapie sporządzania audytu krajobrazowego. Do prac nad audytem krajobrazowym województwa przystąpiono w 2018 r. (Uchwała Nr 316/4634/2018 Zarządu Województwa Podlaskiego z dnia 4 września 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia audytu krajobrazowego dla województwa podlaskiego). Prace nie zostały ukończone.

Teren zmiany planu i jego sąsiedztwa był miejscem prowadzenia szeregu prac ziemnych w ramach realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury tj:

- dwie nitki gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000 relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna,
- odgałęzienie ww. gazociągu – DN 100 Mielnik-Siemiatycze,
- sieci telekomunikacyjnej,
- zespołu zaporowo-upustowego „Mielnik” na gazociągu wysokiego ciśnienia.

Kontynuacja obecnego użytkowania terenu zmiany planu i jego sąsiedztwa nie stanowi zagrożenia dla walorów kulturowych.

IV.17 Podsumowanie stanu środowiska

Obszar zmiany planu posiada następujące cechy:

- niewielka powierzchnia – ok. 0,1150 ha,
- położenie w dolinie rzeki Bug (w odległości ok. 400 m od linii brzegowej rzeki Bug), na tarasie nadzalewowym, w strefie stykowej z tarasem zalewowym,
- wyrównana powierzchnia ziemi,
- łagodny spadek terenu w kierunku koryta rzeki Bug (tj. w kierunku zachodnim),
- stosunkowa niewielka odległość (50m) od obszarów występowania zagrożenia powodziowego z prawdopodobieństwem raz na 100 lat i raz na 500 lat,
- położenie w rozległym obszarze rolniczym, w odległości ok. 300 m od centrum zabudowy Mielnik-Przedmieście i 180-200 m od najbliższych budynków mieszkalnych,
- średnia przydatność rolnicza (kompleks 5), przy czym w znacznej części profil glebowy na terenie opracowania został zmieniony w trakcie robót budowlanych związanych z budową sieci infrastruktury technicznej,
- użytkowanie rolnicze o charakterze ekstensywnym- grunty orne-uprawy żyta i ziemniaka, grunty orne – odłogowane, trwałe użytki zielone,
- brak występowania pojedynczych krzewów i grup krzewów,
- brak występowania zadrzewień śródpolnych; jedyne drzewo rośnie ok. 16 m na północny-zachód od granicy zmiany planu - lipa drobnolistna (po zachodniej stronie drogi gminnej – ulica Zamiejska);
- położenie w rozległym wnętrzu krajobrazowym o dominacji elementów naturalnych;
- lokalizacja sieci infrastruktury o znaczeniu krajowym i lokalnym:
  - o gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000, w tym zespół zaporowo-spustowy „Mielnik” oraz lokalizacja drugiej nitki gazociągu DN1000 (przejście przez rzekę Bug) i odgałęzienie DN100 Mielnik-Siemiatycze oraz sieć telemetrii;
  - o linia elektroenergetyczna średniego napięcia (w sąsiedztwie),
- brak źródeł zagrożenia dla jakości wód podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego i pola elektromagnetycznego,
- zagrożenie dla jakości gleb i wód powierzchniowych jedynie w związku z intensyfikacją rolnictwa,
- położenie w obszarach chronionych Natura 2000 PLB 140001 Dolina Dolnego Bugu oraz przy granicy PLH 140011 Ostoja Nadbużańska, ale poza obszarami działań ochronnych wskazanych w planach zadań ochronnych;
- położenie w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”,
- położenie w Sieci ekologicznej województwa podlaskiego o znaczeniu krajowym i regionalnym, zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego,
- położenie w znacznej odległości od stanowisk archeologicznych wskazanych na Archeologicznym Zdjęciu Polski,
- położenie w obszarze wskazanym dla rozwoju zabudowy w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Mielnik oraz miejscowym planie.

Odporność środowiska na degradację oraz zdolność środowiska do regeneracji w terenie opracowania, ze względu na jego niewielką powierzchnię, powinna być rozpatrywana wraz z terenami otaczającymi. Cechy abiotyczne środowiska decydują o znacznej odporności terenu opracowania i jego sąsiedztwa na degradację w zakresie abiotycznych elementów środowiska. Ekstensywne użytkowanie terenu opracowania oraz terenów sąsiednich, położenie w otoczeniu lasów i doliny dużej rzeki decydują o znacznej odporności na degradację elementów biotycznych środowiska i decydują do znacznej zdolności do regeneracji.

Położenie obszaru opracowania w granicach dwóch wielkopowierzchniowych form ochrony przyrody: obszar Natura 2000 PLB 140001 Dolina Dolnego Bugu i Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” oraz przy granicy PLH 140011 Ostoja Nadbużańska, a także w obszarze węzłowym Sieci ekologicznej województwa podlaskiego, wskazują na dobre zachowanie zasobów środowiska przyrodniczego, w tym fauny i flory, a także o dobrym stanie walorów krajobrazowych, przy niskiej presji ze strony człowieka na wprowadzenie istotnych zmian w środowisku przyrodniczym. Jednakże należy zaznaczyć, że ochrona terenu zmiany planu i położenie w sieci ekologicznej nie wynika z cech przyrodniczych obszaru zmiany planu, które są dość powszechne, ale z harmonijnej kompozycji elementów środowiska w większym obszarze, gdzie poza terenem zmiany planu występują bardzo cenne elementy środowiska (kompleksy leśne, dolina rzeki Bug).

Procesy przyrodnicze na terenie opracowania mają charakter naturalny o typowym dla terenów rolniczym natężeniu.

Kontynuacja obecnego użytkowania terenu zmiany planu i jego sąsiedztwa nie generuje zagrożeń dla środowiska, ustanowionych celów ochrony przyrody, krajobrazu oraz zachowania dóbr kultury i krajobrazu kulturowego.

V. Problemy ochrony środowiska istotne dla realizacji zmiany planu

Z analizy stanu środowiska przeprowadzonej w rozdziale IV wynika, że w obszarze lokalizacji terenu zmiany planu występują potencjalnie następujące problemy środowiska:

1. zachowanie funkcji przyrodniczych obszaru węzłowego o symbolu GKPNc-2 – Puszcza Mielnicka;
2. zachowanie cennych siedlisk oraz ochrona gatunkowa grzybów, roślin i zwierząt, w związku z położeniem w Obszarach Natura 2000;
3. zachowanie stosunków wodnych;
4. zmiany klimatu, szczególnie w zakresie zagrożenia powodzią i masowymi ruchami ziemi.

1. Zachowanie funkcji przyrodniczych obszaru węzłowego o symbolu GKPNc-2 – Puszcza Mielnicka

Obszar węzłowy GKPNc-2 Puszcza Mielnicka stanowi część krajowej sieci ekologicznej- Korytarza Północno-Centralnego (GKPNc). Obszar węzłowy GKPNc-2 Puszcza Mielnicka obejmuje znaczny powierzchniowo obszar przy południowo-wschodniej granicy województwa podlaskiego (na wysokości terenu opracowania - od granicy Państwa w kierunku zachodnim do linii kolejowej nr 31, czyli pas o szerokości ok. 20 km i od rzeki Bug w kierunku północnym do m. Czeremcha, czyli pas o szerokości ok. 27 km).

Obszary węzłowe pełnią funkcje biocentrów o najwyższych walorach ekologicznych. Zadaniem głównych korytarzy ekologiczno-migracyjnych regionalnej sieci ekologicznej jest przeciwdziałanie izolacji obszarów przyrodniczo cennych, umożliwienie migracji zwierząt i roślin w skali Polski i Europy oraz ochrona i odbudowa bioróżnorodności, zarówno na obszarze Europejskiej Sieci Obszarów Chronionych Natura 2000, jak i na innych terenach o dużej wartości przyrodniczej.

Projektowana zmiana planu obejmuje rozbudowę stacji gazowej na istniejącym gazociągu wysokiego ciśnienia na powierzchni ok. 0,1150 ha. Planowane zainwestowanie nie będzie tworzyło bariery przedzielającej korytarz. Stacja gazowa położona jest w terenach ekstensywnie użytkowanych rolniczo, w odległości ok. 200 m od zabudowy Mielnika – Przedmieście. Praca stacji gazowej w systemie bezobsługowym nie będzie przyczyniać się do zwiększenia presji na migrujące gatunki.

2. Ochrona cennych siedlisk oraz ochrona gatunkowa grzybów, roślin i zwierząt

Obszar zmiany planu obejmuje następujące formy użytkowania gruntów:

- zespół zaporowo-upustowy „Mielnik” na gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000 MOP 5,5MPa relacji granica Państwa – Hołowczyce wraz z podjazdem; (oznaczenie na rysunku opracowania ekofizjograficznego - IT);
- działka 5594/1 – grunty orne odłogowane.

Przez teren zmiany planu przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN1000 relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna, jego odgałęzienie w kierunku Mielnika i Siemiatycz (gazociąg wysokiego ciśnienia DN100) oraz sieć telekomunikacyjna służąca nadzorowi gazociągu.

W sąsiedztwie obszaru zmiany planu znajdują się grunty rolne oraz trwałe użytki zielone. W terenie zmiany planu nie występują zadrzewienia i zakrzewienia. W terenie zmiany planu oraz w jego sąsiedztwie nie stwierdzono występowania cennych przyrodniczo siedlisk. Obszar zmiany planu nie posiada walorów przyrodniczych, które sprzyjają bytowania gatunków chronionych.

3. Zachowanie stosunków wodnych

Stosunki wodne występujące na terenie opracowania nie wymagają zmiany celem przeprowadzenia inwestycji. Nie planuje się lokalizacji obiektów i urządzeń wymagających trwałej zmiany stosunków wodnych.

4. Zmiana klimatu, szczególnie w zakresie zagrożenia powodzią i masowymi ruchami ziemi

Teren opracowania położony jest w dolinie rzeki Bug, na tarasie nadzalewowym, w odległości ok. 50 m od granicy obszaru zagrożenia powodziowego z prawdopodobieństwem występowania raz na 100 lat (1%). Teren zmiany planu położony jest ok. 2,5 powyżej prognozowanej linii zalewu. Stąd też zmiany klimatu skutkujące zwiększonym zagrożeniem powodziowym nie będą stanowiły niebezpieczeństwa dla planowanej stacji gazowej.

W rejonie objętym zmianą planu nie zidentyfikowano osuwisk i terenów zagrożonych masowymi ruchami ziemi. Wzgórza wysoczyzny morenowej (Wysoczyzna Drohicka) o większych spadkach ma stokach zachodnich położone są w odległości ok. 500 m w kierunku wschodnim. Zmiany klimatu skutkujące nawałnymi opadami oraz silnymi wiatrami z kierunków zachodnich, ze względu na wyrównaną rzeźbę terenu oraz znaczną odległość od krawędzi wysoczyzny morenowej, a także budowę geologiczną nie zagrażają powstawaniem osuwisk w rejonie lokalizacji stacji gazowej.

VI. Skutki dla środowiska ustaleń projektu zmiany planu

Celem przystąpienia do sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik na terenie działki o nr geod. 5594/2 i części działki o nr geod. 5594/1 położonych w obrębie ewidencyjnym Mielnik jest umożliwienie realizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie stacji gazowej, pomiarowej wysokiego ciśnienia włączonej do istniejącego gazociągu DN 1000 i powiązanej z istniejącymi obiektami.

Standardowo stacja pomiarowa składa się z zabudowy kontenerowej na podmurówce. Na terenie stacji znajdują się drogi wewnętrzne, chodniki, place manewrowe, pozostała powierzchnia wyłożona jest geowłókniną na której ułożony jest wysypała tłuczeń wapienny. Cała stacja jest ogrodzona. Stacja gazowa działa w trybie bezobsługowym.

Szczegółowo ustalenia planu zostały przytoczone w rozdziale III.2.

Oddziaływanie na jakość powietrza

Strefa podlaska, do której zalicza się teren zmiany planu, zgodnie z Roczną oceną jakości powietrza w województwie podlaskim, Raport Wojewódzki za rok 2018, WIOŚ w Białymstoku, uzyskała klasę C ze względu na przekroczenia:

- pyłu PM_{2,5} – stężenie średnioroczne, kryterium ochrona zdrowia;
- pyłu PM_{2,5} (II faza) – stężenie średnioroczne, kryterium ochrona zdrowia,
- benzo(a)pirenu – stężenie średnioroczne, kryterium ochrona zdrowia.

Strefa podlaska w Rocznej ocenie za 2018 r. uzyskała klasę D2 ze względu na przekroczenia:

- ozonu – poziom celu długoterminowego, kryterium ochrona zdrowia;
- ozonu – poziom celu długoterminowego, kryterium ochrona roślin.

Przekroczenia w zakresie pyłu zawieszonego PM_{2,5} i benzo(a)pirenu związane są z emisją pochodzącą głównie z indywidualnych źródeł niskiej emisji, w okresie grzewczym. Obszarami przekroczeń są miasta powiatowe oraz mniejsze miejscowości województwa podlaskiego.

Przekroczenia w zakresie ozonu nie są problemem lokalnym województwa podlaskiego. Za przyczynę występowania wysokich stężeń 8-godzinnych ozonu, przekraczających poziom 120µg/m³, oprócz napływów z południowej i południowo-zachodniej Europy uznaje się: przemiany fotochemiczne prekursorów ozonu pod wpływem promieniowania UVB, niekorzystne warunki meteorologiczne, a także naturalne źródła emisji prekursorów ozonu.

Projektowana zmiana planu obejmuje rozbudowę stacji gazowej na istniejącym gazociągu wysokiego ciśnienia. Planowane zainwestowanie nie wymaga ogrzewania, ponieważ stacja pracować będzie w systemie bezobsługowym stąd też zainwestowanie nie przyczyni się do wzrostu emisji PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu.

W czasie trwania robót ziemnych i montażowych wystąpi zanieczyszczenie powietrza wywołane pracą silników spalinowych. Do atmosfery emitowane będą zanieczyszczenia pyłowe i gazowe z procesu spalania paliw. Zarówno emisja spalin jak i zapylenie powietrza w fazie budowy są okresowe i ze względu na krótki ich czas występowania nie podlegają ograniczeniom ujętym w aktach prawnych.

Emisja odorów, promieniowania oraz wibracja w trakcie budowy nie występuje.

Podczas eksploatacji stacji gazowej nie przewiduje się wprowadzenia do środowiska jakichkolwiek zanieczyszczeń. W trakcie normalnej eksploatacji stacji gazowej, oddziaływanie na środowisko praktycznie nie występuje, nie występuje emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych.

Oddziaływanie na klimat

Planowane zmiany zagospodarowania nie będą oddziaływać na klimat ze względu na okresową emisję zanieczyszczeń do powietrza jedynie w trakcie budowy oraz niewielką powierzchnię objętą zmianą planu.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Eksploatacja i obsługa projektowanej rozbudowy stacji gazowej i urządzeń towarzyszących nie będą źródłem zagrożeń akustycznych.

Czasowa uciążliwość hałasu może mieć miejsce wyłącznie w trakcie rozbudowy stacji. Praca sprzętu budowlanego montażowego oraz środków transportu spowoduje emisję hałasu, emisja ta nie będzie uciążliwa dla odległej zabudowy mieszkaniowej. Planowany czas budowy – 4 miesiące.

Oddziaływanie na jakość gleb i gruntów

Prace ziemne w trakcie wykonywania wykopów mogą wywołać zmiany cech fizykochemicznych wierzchniej warstwy gleby związane z utratą składników organicznych oraz zmianą stosunków wodnopowietrznych w przypowierzchniowej warstwie gleby.

Niekorzystną zmianę własności gruntu może wywołać jego wymieszanie z podłożem naruszonym podczas wykonywania wykopów.

Położone w sąsiedztwie terenu objętego planem grunty zdegradowane w wyniku realizacji prac budowlanych będą rekultywowane zaraz po zakończeniu prac.

W okresie eksploatacji wpływ stacji gazowej na gleby nie będzie występować.

Oddziaływanie na ukształtowanie terenu

Obszar zmiany planu położony jest na tarasie nadzalewowym, w dolinie rzeki Bug. Powierzchnia terenu opada tutaj łagodnie w kierunku zachodnim, czyli do rzeki Bug.

Planowana rozbudowa stacji gazowej nie będzie miała wpływu na zmianę ukształtowania terenu. Obecna rzeźba terenu nie wymaga zmian celem przygotowania do realizacji inwestycji.

Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy oraz różnorodność biologiczną

Obszar zmiany planu obejmuje tereny infrastruktury oraz ekstensywnie użytkowane tereny rolnicze. W sąsiedztwie obszaru zmiany planu znajdują się grunty rolne oraz trwałe użytki zielone. W terenie zmiany planu nie występują zadrzewienia i zakrzewienia. W terenie zmiany planu oraz w jego sąsiedztwie nie stwierdzono występowania cennych przyrodniczo siedlisk. Obszar zmiany planu nie posiada walorów przyrodniczych, które sprzyjają bytowania gatunków chronionych.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Obszar zmiany planu położony jest w jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) PLRW200021266559 Bug od granicy w Niemirowie do Kamionki obejmuje powierzchnię zlewni bezpośredniej rzeki Bugu o wielkości 127, 54 km² na terenie woj. podlaskiego, lubelskiego i mazowieckiego. Dla kontroli jakości wód prowadzony jest monitoring przez WIOŚ w Warszawie. Punkt poboru próbek kontrolnych Bug – Kózki położony około 16-17 km od terenu zmiany planu w dół rzeki Bug. Zgodnie z wynikami monitoringu, stan chemiczny wód JCWP PLRW200021266559 został sklasyfikowany jako poniżej dobrego, a ogólny stan wód jako zły. Według „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz.U z 2016 r., poz. 1911) w zlewni JCWP występują presje: presja komunalna, presja przemysłowa, niska emisja.

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” JCWP Bug od granicy w Niemirowie do Kamianki został określony jako naturalny, monitorowany i złym stanie, gdzie osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone. Jako cele środowiskowe dla RW200021266559 ustalono:

- dobry stan ekologiczny; możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego - Bug w obrębie JCWP,
- dobry stan chemiczny.

Ponadto, w ww. Rozporządzeniu Rady Ministrów w związku z ustanowieniem form ochrony przyrody na terenie JCWP (PLRW200021266559) ustalono szczególne cele powiązane z ochroną celów (gatunków i siedlisk) dla których utworzono daną formę ochrony przyrody:

- dla obszaru Natura2000 Dolina Dolnego Bugu określono cele środowiskowe szczególnie związane z ochroną ptaków, szczególnie wodno-błotnych i ich siedlisk;

- dla obszaru Natura2000 Ostoja Nadbużańska określono cele środowiskowe związane z ochroną poszczególnych, cennych siedlisk oraz gatunków roślin, ssaków, ryb, płazów oraz małż.

Projektowana zmiana planu obejmuje rozbudowę stacji gazowej na istniejącym gazociągu wysokiego ciśnienia. Planowana stacja obejmie powierzchnię 0,1150 ha i będzie miała charakter bezobsługowy. Na terenie stacji nie będą wytwarzane ścieki oraz nie będą emitowane zanieczyszczenia powietrza. Wody opadowe z terenu stacji odprowadzane będą do gruntu.

Teren zmiany planu położony jest poza cennym siedliskami przyrodniczymi, w znacznej odległości od wód powierzchniowych, w obszarze rolniczym.

Obszar zmiany planu położony jest w jednolitej części wód podziemnych nr 55, której stan, zgodnie z wynikami monitoringu z 2010 r., 2012 r. i 2016 r., został zarówno w zakresie chemicznym jak i jakościowym oceniony jako dobry.

W trakcie robót ziemnych i montażowych należy dokonać zabezpieczeń uniemożliwiających wyciek substancji ropopochodnych z maszyn budowlanych i środków transportu.

Oddziaływanie na krajobraz

Teren zmiany planu położony jest w obszernym wnętrzu krajobrazowym. Od wschodu i południa wnętrza zamykają ściany lasów, od zachodu – zwarte zadrzewienia nadrzeczne. Od północy wnętrza otwiera się na zabudowę o charakterze wiejskim (z dużym udziałem roślinności wysokiej) miejscowości Mielnik, rejon Przedmieście, i zamyka je w dalszej perspektywie ściana lasu. Nad wnętrzem dominują lasy położone na wzniesieniu o nazwie Czerwona Góra. Podłoga wnętrza opada łagodnie w kierunku zachodnim tj. do rzeki Bug i tworzą ją tereny ekstensywnych upraw polowych i trwałych użytków zielonych.

Planowane zmiany zagospodarowania, których efektem będzie lokalizacji zabudowy kontenerowej o maksymalnej wysokości 4 m w jednolitej kolorystyce, budowa ogrodzenia oraz zmiana pokrycia terenu na powierzchni ok. 0,1150 ha nie będą negatywnie oddziaływać na krajobraz.

Oddziaływanie na zasoby naturalne

W rejonie MPZP nie występują złoża kopalin. W związku z powyższym nie przewiduje się wpływu MPZP na zasoby naturalne.

Oddziaływanie na dobra kultury

W obszarze zmiany planu oraz w jego sąsiedztwie nie występują obiekty i obszary wpisane do rejestru i ewidencji zabytków. W związku z powyższym, przy uwzględnieniu faktu, że teren zmiany planu był miejscem prowadzenia szeregu prac budowlanych w ramach realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury, planowana zmiana zagospodarowania nie będzie miała wpływu na zachowanie walorów kulturowych.

Oddziaływanie na warunki życia i zdrowie ludzi

Obszar zmiany planu położony jest w znacznej odległości od istniejącej zabudowy mieszkaniowej (najbliższy budynek 180 m od granic planu, odległość od centrum Mielnika –Przedmieście 300 m). Emisje do powietrza oraz hałas będą związane jedynie z etapem budowy, którego czas planowany jest na 4 miesiące. Zagrożenie wybuchem musi się zamknąć w granicach rozbudowanej stacji gazowej. Uwzględniając powyższe planowane zagospodarowanie nie będzie oddziaływać na warunki życia i zdrowie ludzi.

Oddziaływanie na obszary Natura2000

Teren zmiany planu obejmuje peryferyjny (odległość terenu zmiany planu od granicy północnej obszaru Natura 2000 wynosi ok. 120 m) fragment Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu (PLB140001). Obszar Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu obejmuje powierzchnię 74309.92 ha. Obszar obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego (szczegółowy opis obszaru został zamieszczony w rozdziale IV.12.1). Na wysokości terenu zmiany planu pas objęty Obszarem Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu ma szerokość ok 1800 m.

Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. ustanowiono plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB 140001, który zmieniono Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 2 sierpnia 2016 r. W ww. Zarządzeniu nie wskazano terenu zmiany planu oraz rejonu jego położenia jako miejsc lokalizacji działań ochronnych określonych w Zarządzeniu.

Na zachód od granicy zmiany planu (bezpośrednio przy granicy zmiany planu) położony jest Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 - Ostoja Nadbużańska (PLH140011). Obszar obejmuje powierzchnię 46036.74 ha. Obszar Ostoi Nadbużańskiej (PLH140011) pokrywa się częściowo z granicami Doliny Dolnego Bugu (PLB140001). Ostoja obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego (szczegółowy opis obszaru zamieszczono w rozdziale IV.12.3).

Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. ustanowiono plan zadań ochronnych dla Obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańska PLH140011. W Zarządzeniu, w terenie zmiany planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie wskazano lokalizacji działań związanych z ochroną czynną oraz modyfikacją metod gospodarowania.

Planowana rozbudowa stacji gazowej nie będzie przyczyniać się do wzrostu presji na miejsca bytowania gatunków chronionych, a także nie będzie tworzyć bariery uniemożliwiającej migrację gatunków (wymiar obszaru objętego planem to jedynie 21*55 m). Obszar lokalizacji terenu zmiany planu posiada powszechne cechy środowiska, nie znajdują się tutaj wody powierzchniowe czy cenne przyrodniczo siedliska oraz miejsca bytowania cennych gatunków zwierząt, które są przedmiotem ochrony w ww. obszarach Natura2000 (przedstawione w rozdziale IV.12). W planach zadań ochronnych przyjętych dla ww obszarów Natura2000, które zostały przedstawione w rozdziale IV.12, nie wskazano działań do przeprowadzenia w obszarze objętym zmianą planu lub w jego sąsiedztwie.

Oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”

Celem ochrony OChK „Dolina Bugu” jest zachowanie różnorodności biologicznej doliny Bugu oraz kompleksów leśnych Puszczy Mielnickiej i Puszczy Nurskiej posiadających wysokie walory przyrodnicze, krajobrazowe, kulturowe i wypoczynkowe. Powierzchnia OChK „Dolina Bugu” wynosi 29 960,99 ha.

Planowana zmiana zagospodarowania nie stanowi naruszeń zakazów określonych w Uchwale Nr XVIII/215/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” (Dz.U.Woj. Podl. z 2020 r., poz.2245).

Oddziaływanie transgraniczne

Wyklucza się możliwość wystąpienia oddziaływania transgranicznego z Białorusią ponieważ działalność związana z przedmiotową inwestycją prowadzona będzie na terytorium Polski i nie narazi strony białoruskiej na ewentualne uciążliwości (odległość od granicy wynosi ok. 9 km). Emisja do powietrza, emisja hałasu i inne oddziaływania będą się praktycznie ograniczały od placu budowy i jego bezpośredniego sąsiedztwa.

Podsumowanie

Nie stwierdzono występowania znaczących negatywnych oddziaływań ustaleń zmiany planu na środowisko. Skutki dla środowiska związane będą z etapem budowy, którego czas jest przewidywany jest na 4 miesiące.

Zanieczyszczenie powietrza powodowane pracą sprzętu budowlanego, silników spalinowych napędzających generatory, środków transportu napędzanych silnikami spalinowymi. Urządzenia te w czasie swej pracy emitują do atmosfery zanieczyszczenia pyłowe i gazowe. W trakcie wykonywania prac ziemnych może także okresowo wystąpić wzmożone zapylenie powietrza. Zarówno emisja spalin jak i zapylenie powietrza w fazie budowy są okresowe.

Praca sprzętu budowlano-montażowego oraz środków transportu spowoduje emisję hałasu, emisja ta nie będzie uciążliwa dla odległej zabudowy mieszkalnej.

Emisja odorów, promieniowania, oraz wibracja w trakcie budowy nie występuje.

Skutki dla wód powierzchniowych i podziemnych, przy zachowaniu właściwych standardów prac budowanych są ograniczone.

Specyfika planowanych zmian zagospodarowania, niewielka powierzchnia objęta zmianą planu oraz położenie obszaru i stan środowiska zdecydowały o braku zagrożeń dla:

- warunków życia i zdrowia ludzi;
- stosunków wodnych;
- klimatu;
- zasobów surowcowych;
- zachowania walorów krajobrazowych;
- zachowania walorów kulturowych;
- celów ochrony obszarów Natura 2000:
  - Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu (PLB140001),
  - Projektowanego Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Natura 2000 - Ostoja Nadbużańska (PLH140011);
- Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”;
- funkcji przyrodniczych terenu w zakresie migracji gatunków.

Wykluczono także oddziaływania transgraniczne.

VII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu

Projektowane w MPZP zagospodarowanie jest formą dopuszczenia wprowadzenia stosownych zmian przeznaczenia w terenie objętym opracowaniem. Wprowadzenie to zostanie dokonane w pozwoleniach na budowę.

Metody analiz problematyki zagospodarowania i użytkowania terenów w gminie regulowana jest przez ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdzie sformułowano nakaz wykonywania przez wójta/burmistrza analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń mpzp, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego raz na kadencję rady gminy.

W projekcie zmiany mpzp nie ma prawnych możliwości narzucenia instytucjom wskazanym w przepisach jako odpowiedzialne za monitoring środowiska częstotliwości czy zakresu monitoringu.

VIII. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Obszar objęty Zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mielnik na terenie działki o nr geod. 5594/2 i części działki o nr geod. 5594/1 położonych w obrębie ewidencyjnym Mielnik położony jest w rejonie Przedmieścia. Obszar zmiany planu obejmuje teren o powierzchni około 0,1150 ha, który ma formę prostokąta. Obszar zmiany planu obejmuje następujące formy użytkowania gruntów:

- działka 5594/2 – zespół zaporowo-upustowy „Mielnik” na gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000 MOP 5,5MPa relacji granica Państwa – Hołowczyce wraz z podjazdem; według ewidencji gruntów – grunty orne klasy IVb (RIVb);
- działka 5594/1 – grunty orne odłogowane; według ewidencji gruntów (RIVb).

Przez teren zmiany planu przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN1000 relacji Wysokoje (Białoruś) – Hołowczyce – Rembelszczyzna, jego odgałęzienie w kierunku Mielnika i Siemiatycz (gazociąg wysokiego ciśnienia DN100) oraz sieć telekomunikacyjna służąca nadzorowi gazociągu. Przy granicy zachodniej terenu zmiany planu, w pasie drogowym ulicy Zamiejskiej (droga gminna Nr 109616 B), przebiega sieć elektroenergetyczna średniego napięcia. Teren zmiany planu nie jest wyposażony w sieć wodociągową.

Teren zmiany planu dostępny jest dla ruchu kołowego od drogi gminnej, ulica Zamiejska.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości 180-200 m w kierunku północnym od granic terenu zmiany planu.

Obszar zmiany planu posiada następujące cechy:

- niewielka powierzchnia – ok. 0,1150 ha,
- położenie w dolinie rzeki Bug (w odległości ok. 400 m od linii brzegowej rzeki Bug), na tarasie nadzalewowym, w strefie stykowej z tarasem zalewowym,
- wyrównana powierzchnia ziemi,

- łagodny spadek terenu w kierunku koryta rzeki Bug (tj. w kierunku zachodnim),
- stosunkowo niewielka odległość (50m) od obszarów występowania zagrożenia powodziowego z prawdopodobieństwem raz na 100 lat i raz na 500 lat,
- położenie w rozległym obszarze rolniczym, w odległości ok. 300 m od centrum zabudowy Mielnik-Przedmieście i 180-200 m od najbliższych budynków mieszkalnych,
- średnia przydatność rolnicza (kompleks 5), przy czym w znacznej części profil glebowy na terenie opracowania został zmieniony w trakcie robót budowlanych związanych z budową sieci infrastruktury technicznej,
- użytkowanie rolnicze o charakterze ekstensywnym- grunty orne-uprawy żyta i ziemniaka, grunty orne – odłogowane, trwałe użytki zielone,
- brak występowania pojedynczych krzewów i grup krzewów,
- brak występowania zadrzewień śródpolnych; jedyne drzewo rośnie ok. 16 m na północno-zachód od granicy zmiany planu - lipa drobnolistna (po zachodniej stronie drogi gminnej – ulica Zamiejska);
- położenie w rozległym wnętrzu krajobrazowym o dominacji elementów naturalnych;
- lokalizacja sieci infrastruktury o znaczeniu krajowym i lokalnym:
  - o gazociąg wysokiego ciśnienia DN1000, w tym zespół zaporowo-spustowy „Mielnik” oraz lokalizacja drugiej nitki gazociągu DN1000 (przejście przez rzekę Bug) i odgałęzienie DN100 Mielnik-Siemiatyczne oraz sieć telemetrii;
  - o linia elektroenergetyczna średniego napięcia (w sąsiedztwie),
- brak źródeł zagrożenia dla jakości wód podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego i pola elektromagnetycznego,
- zagrożeń dla jakości gleb i wód powierzchniowych jedynie w związku z intensyfikacją rolnictwa,
- położenie w obszarach chronionych Natura 2000 PLB 140001 Dolina Dolnego Bugu oraz przy granicy PLH 140011 Ostoja Nadbużańska, ale poza obszarami działań ochronnych wskazanych w planach zadań ochronnych;
- położenie w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”,
- położenie w Sieci ekologicznej województwa podlaskiego o znaczeniu krajowym i regionalnym, zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego,
- położenie w znacznej odległości od stanowisk archeologicznych wskazanych na Archeologicznym Zdjęciu Polski,
- położenie w obszarze wskazanym dla rozwoju zabudowy w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Mielnik oraz miejscowym planie.

Odporność środowiska na degradację oraz zdolność środowiska do regeneracji w terenie opracowania, ze względu na jego niewielką powierzchnię, powinna być rozpatrywana wraz z terenami otaczającymi. Cechy abiotyczne środowiska decydują o znacznej odporności terenu opracowania i jego sąsiedztwa na degradację w zakresie abiotycznych elementów środowiska. Ekstensywne użytkowanie terenu opracowania oraz terenów sąsiednich, położenie w otoczeniu lasów i doliny dużej rzeki decydują o znacznej odporności na degradację elementów biotycznych środowiska i decydują do znacznej zdolności do regeneracji.

Położenie obszaru opracowania w granicach dwóch wielkopowierzchniowych form ochrony przyrody: obszar Natura 2000 PLB 140001 Dolina Dolnego Bugu i Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” oraz przy granicy PLH 140011 Ostoja Nadbużańska, a także w obszarze węzłowym Sieci ekologicznej województwa podlaskiego, wskazują na dobre zachowanie zasobów środowiska przyrodniczego, w tym fauny i flory, a także o dobrym stanie walorów krajobrazowych, przy niskiej presji ze strony człowieka na wprowadzenie istotnych zmian w środowisku przyrodniczym. Jednakże należy zaznaczyć, że ochrona terenu zmiany planu i położenie w sieci ekologicznej nie wynika z cech

przyrodniczych obszaru zmiany planu, które są dość powszechne, ale z harmonijnej kompozycji elementów środowiska w większym obszarze, gdzie poza terenem zmiany planu występują bardzo cenne elementy środowiska (kompleksy leśne, dolina rzeki Bug).

Procesy przyrodnicze na terenie opracowania mają charakter naturalny o typowym dla terenów rolniczym natężeniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym celem opracowania miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Celem zmiany miejscowego planu dla terenu działki 5594/2 i części działki 5594/1 obrębu Mielnik jest umożliwienie realizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie stacji gazowej, pomiarowej wysokiego ciśnienia włączonej do istniejącego gazociągu DN 1000 i powiązanej z istniejącymi obiektami.

Standardowo stacja pomiarowa składa się z zabudowy kontenerowej na podmurówce. Na terenie stacji znajdują się drogi wewnętrzne, chodniki, place manewrowe, pozostała powierzchnia wyłożona jest geowłókniną na której ułożony jest tłuczeń wapienny. Cała stacja jest ogrodzona. Stacja gazowa działa w trybie bezobsługowym. Obsługa komunikacyjna stacji w obszarze zmiany planu odbywać się będzie od strony zachodniej czyli drogi gminnej (ul. Zamiejska). Stacja wymaga wyposażenia w energię elektryczną, w zmianie planu przewiduje się zasilanie z istniejącej przy zachodniej granicy planu sieci elektroenergetycznej. Stacja nie wymaga zaopatrzenia w wodę, ciepło i odprowadzania ścieków. Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie generować zmian w ilości gazu ziemnego tłoczonego gazociągami znajdującymi w obszarze objętym planem.

W obszarze lokalizacji terenu zmiany planu występują potencjalnie następujące problemy środowiska:

1. zachowanie funkcji przyrodniczych obszaru węzłowego o symbolu GKPnC-2 – Puszcza Mielnicka;
2. zachowanie cennych siedlisk oraz ochrona gatunkowa grzybów, roślin i zwierząt, w związku z położeniem w Obszarach Natura 2000;
3. zachowanie stosunków wodnych;
4. zmiany klimatu, szczególnie w zakresie zagrożenia powodzią i masowymi ruchami ziemi.

Specyfika planowanych zmian zagospodarowania, niewielka powierzchnia objęta zmianą planu oraz położenie obszaru i stan środowiska zdecydowały, że zidentyfikowane problemy środowiska nie będą utrudniały lub uniemożliwiały realizację ustaleń planu.

Nie stwierdzono występowania znaczących negatywnych oddziaływań ustaleń zmiany planu na środowisko. Skutki dla środowiska związane będą z etapem budowy, którego czas jest przewidywany jest na 4 miesiące.

Zanieczyszczenie powietrza powodowane pracą sprzętu budowlanego, silników spalinowych napędzających generatory, środków transportu napędzanych silnikami spalinowymi. Urządzenia te w czasie swej pracy emitują do atmosfery zanieczyszczenia pyłowe i gazowe. W trakcie wykonywania prac ziemnych może także okresowo wystąpić wzmożone zapylenie powietrza. Zarówno emisja spalin jak i zapylenie powietrza w fazie budowy są okresowe.

Praca sprzętu budowlano-montażowego oraz środków transportu spowoduje emisję hałasu, emisja ta nie będzie uciążliwa dla odległej zabudowy mieszkalnej.

Emisja odorów, promieniowania, oraz wibracja w trakcie budowy nie występuje.

Skutki dla wód powierzchniowych i podziemnych, przy zachowaniu właściwych standardów prac budowanych są ograniczone.

Specyfika planowanych zmian zagospodarowania, niewielka powierzchnia objęta zmianą planu oraz położenie obszaru i stan środowiska zdecydowały o braku zagrożeń dla:

- warunków życia i zdrowia ludzi;
- stosunków wodnych;
- klimatu;
- zasobów surowcowych;
- zachowania walorów krajobrazowych;
- zachowania walorów kulturowych;
- celów ochrony obszarów Natura 2000:
  - o Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu (PLB140001),
  - o Projektowanego Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Natura 2000 - Ostoja Nadbużańska (PLH140011);
- Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”;
- funkcji przyrodniczych terenu w zakresie migracji gatunków.

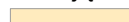

Wykluczono także oddziaływania transgraniczne.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MIELNIK NA TERENIE DZIAŁKI O NR GEOD. 5592/4 I CZĘŚCI DZIAŁKI O NR GEOD. 5594/1 POŁOŻONYCH W OBRĘBIE EWIDENCYJNYM MIELNIK

Skala 1:1000

- granica opracowania ekofizjograficznego
- granica obszaru objętego zmianą miejscowego planu
- PLB 140001 Dolina Dolnego Bugu (granica)
- PLH 140011 Ostoja Nadbużańska (granica)
- Obszar Chronionego Krajobrazu "Dolina Bugu" (obszar)

Istniejące użytkowanie terenu

- R - grunty orne - uprawy
- Ro - grunty orne, odłogowane
- Rz - trwałe użytki zielone
- IT - zespół zaporowo-upustowy "Mielnik"
- KD - droga gminna

Planowane przeznaczenie w zmianie planu

- G tereny infrastruktury technicznej - gazownictwo

